

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2015. május 20-i (EU) 2015/848 RENDELETE

a fizetéseképtelenségi eljárásról¹

(átdolgozás)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 81. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,

rendes jogalkotási eljárás keretében³,

mivel:

(1) A Bizottság 2012. december 12-én jelentést fogadott el a 1346/2000/EK tanácsi rendelet⁴ alkalmazásáról. A jelentés megállapította, hogy a rendelet általánosságban megfelelően betölti a rendeltetését, ám bizonyos rendelkezéseinek alkalmazásán javítani lenne szükséges annak érdekében, hogy erősödjön a határokon átnyúló fizetéseképtelenségi eljárások hatékonysága. Mivel az említett rendeletet több alkalommal módosították és további módosításra van szükség, az áttekinthetőség érdekében célszerű azt átdolgozni.

(2) Az Unió a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség létrehozását tűzte ki célul.

(3) A belső piac megfelelő működése megkívánja a határokon átnyúló fizetéseképtelenségi eljárások megfelelő és hatékony működését. E cél elérése érdekében szükséges elfogadni e rendeletet, amely a Szerződés 81. cikke értelmében vett, polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés hatálya alá tartozik.

(4) A vállalkozások tevékenységeinek egyre több határokon átnyúló hatása van, ezért növekvő mértékben tartoznak az uniós jog szabályozása alá. Az ilyen vállalkozások fizetéseképtelensége a belső piac megfelelő működésére is hatással van, és szükség van arra, hogy uniós jogi aktus szabályozza a fizetéseképtelen adósok vagyonával kapcsolatos intézkedések összehangolását.

(5) A belső piac megfelelő működéséhez szükséges az olyan körülményeket elkerülni, amelyek arra ösztönzik a feleket, hogy kedvezőbb jogi helyzet elérése érdekében a vagyonukat vagy a bírósági eljárást egyik tagállamból a másikba helyezték a hitelezők összességének a hátrányára (ún. "forum shopping").

(6) E rendeletnek a fizetéseképtelenségi eljárások és a közvetlenül azokból eredő, azokhoz szorosan kapcsolódó keresetek megindításához szükséges joghatóságra vonatkozó rendelkezéseket kell tartalmaznia. Rendelkezéseket kell tartalmaznia továbbá az ilyen eljárásokban meghozott határozatok elismerésére és végrehajtására, valamint a fizetéseképtelenségi eljárások során alkalmazandó jogra vonatkozóan. E rendeletnek ezenfelül szabályoznia kell az ugyanazon adóst, vagy ugyanannak a cégcsoportnak különböző tagjait érintő fizetéseképtelenségi eljárások koordinálását.

(7) A magánszemélyek elleni fizetéseképtelenségi eljárások, a fizetéseképtelen gazdasági társaságok vagy más jogi személyek elleni felszámolási típusú eljárások, a bíróság által jóváhagyott megállapodások, a kényszeregyezségek és a hasonló eljárások, valamint az ilyen eljárásokhoz kapcsolódó peres eljárások nem tartoznak az 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁵ hatálya alá. Ezeknek az eljárásoknak e rendelet hatálya alá kell tartozniuk. Ugyanakkor pusztán az a tény, hogy valamely nemzeti eljárás nem szerepel az ezen rendelet A. mellékletében lévő felsorolásban, nem jelenti azt, hogy az eljárás az 1215/2012/EU rendelet hatálya alá tartozik.

(8) A határokon átnyúló fizetéseképtelenségi eljárások hatékonyságának és eredményességének javítása érdekében szükséges és indokolt, hogy e területen a joghatóságra és az elismerésre, valamint az alkalmazandó jogra vonatkozó rendelkezéseket egy olyan uniós eszköz tartalmazza, amely a tagállamokban kötelező és közvetlenül alkalmazandó.

¹ Megjelent az Európai Unió Hivatalos Lapjában 2015. június 5-i, L 141. számában (19. o.), hatályos 2015. június 25-től.

² HL C 271., 2013.9.19., 55. o.

³ Az Európai Parlament 2014. február 5-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2015. március 12-i állásponjtja első olvasatban (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2015. május 20-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁴ A Tanács 1346/2000/EK rendelete (2000. május 29.) a fizetéseképtelenségi eljárásról (HL L 160., 2000.6.30., 1. o.).

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 1215/2012/EU rendelete (2012. december 12.) a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról (HL L 351., 2012.12.20., 1. o.).

(9) E rendeletet a benne rögzített feltételeknek megfelelő fizetésképtelenségi eljárásokra kell alkalmazni, függetlenül attól, hogy az adós természetes vagy jogi személy, kereskedő vagy magánszemély. Ezeknek a fizetésképtelenségi eljárásoknak a teljes körű felsorolását az A. melléklet tartalmazza. Az A. melléklet által tartalmazott nemzeti eljárás vonatkozásában e rendeletet kell alkalmazni anélkül, hogy valamely más tagállam bírósága vizsgálná, hogy az e rendeletben lefektetett feltételek teljesülnek-e. Az A. mellékletben nem szereplő nemzeti eljárás nem tartozik ennek a rendeletnek a hatálya alá.

(10) E rendelet hatályát ki kell terjeszteni azokra az eljárásokra, melyek támogatják a gazdaságilag életképes, de nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentését, és amelyek a vállalkozóknak második esélyt adnak. A rendelet hatályát különösen azokra az eljárásokra kell kiterjeszteni, amelyek az adós helyreállítására irányulnak egy olyan szakaszban, melyben a fizetésképtelenség csak valószínűsíthető, valamint azokra, amelyek során az adós részben vagy egészben továbbra is rendelkezik vagyona felett, illetve folytatja üzleti tevékenységeit. E rendelet hatályát ki kell továbbá terjeszteni azokra az eljárásokra is, amelyek a fogyasztók és az önfoglalkoztató személyek vonatkozásában fennálló adósság elengedését vagy adósságállomány rendezését teszik lehetővé, például az adós által fizetendő összeg csökkentése vagy a számára megállapított fizetési határidő meghosszabbítása révén. Mivel ezek az eljárások nem feltétlenül járnak fizetésképtelenségi szakértő kijelölésével, e rendelet hatálya alá kell, hogy tartozzanak, amennyiben bíróság ellenőrzése vagy felügyelete alatt folynak. Ebben az összefüggésben "ellenőrzés" alatt azok a helyzetek értendők, amikor a bíróság kizárólag a hitelező vagy valamely egyéb érdekelt fél kérelmére avatkozik be.

(11) A rendelet hatályát ki kell terjeszteni azokra az eljárásokra is, amelyek ideiglenesen engedélyezik az egyes hitelezők által indított végrehajtási intézkedések felfüggesztését, olyan esetekben, amikor ezen intézkedések hátrányosan befolyásolhatják a tárgyalásokat és kedvezőtlenül érinthetik az adós üzletmenetének helyreállítását. Biztosítani kell, hogy ezek az eljárások ne legyenek hátrányosak a hitelezők összességére nézve, és - amennyiben nem sikerül megállapodásra jutni a helyreállítási tervről - ezeket az eljárásokat kell alkalmazni az e rendelet hatálya alá tartozó egyéb eljárásokat megelőzően.

(12) A rendeletet olyan eljárások esetében kell alkalmazni, amelyekben az eljárás megindítását közzéteszik egyrészt annak érdekében, hogy a hitelezők tudomást szerezhessenek az eljárásról és előterjeszthessék a követeléseiket, ilyen módon biztosítva az eljárás kollektív jellegét, másrészt annak érdekében, hogy a hitelezőknek biztosítsák az eljárást megindító bíróság joghatósága fennállása megtámadásának lehetőségét.

(13) Ennek megfelelően a bizalmas jellegű fizetésképtelenségi eljárások nem tartoznak e rendelet hatálya alá. Miközben az ilyen eljárások fontos szerepet tölthetnek be egyes tagállamokban, bizalmas jellegük miatt nem lehetséges, hogy egy másik tagállambeli bíróság vagy hitelező tudomással bírjon arról, hogy ilyen eljárás folyamatban van, emiatt pedig nehézségekbe ütközik annak előírása, hogy az eljárások eredményei Unió-szerte megismerhetőek legyenek.

(14) A rendelet hatálya alá tartozó kollektív eljárások kiterjednek az adós valamennyi hitelezőjére, vagy azok azon meghatározó részére, akiknek a követelése az adós teljes tartozására, vagy egy lényeges részére vonatkozik, feltéve, hogy ez nem érinti az eljárásokban részt nem vevő hitelezők követeléseit. Az ilyen eljárások között kell szerepelniük azoknak az eljárásoknak is, amelyekben csak az adós pénzügyi hitelezői vesznek részt. Azon eljárásoknak, amelyekben nem vesz részt az adós valamennyi hitelezője, az adós megmentésére irányuló eljárásoknak kell lenniük. Az adós tevékenységének végleges megszüntetéséhez vagy az adós vagyontárgyainak az értékesítéséhez vezető eljárásokban az adós minden hitelezőjének részt kell vennie. Ezenfelül az egyes természetes személyekre vonatkozó fizetésképtelenségi eljárások bizonyos követeléseinek, így például a tartási követelések esetében a tartozáselengedés lehetőségének kizárása nem jelentheti azt, hogy ezek az eljárások nem kollektív jellegűek.

(15) Ezt a rendeletet azokra az eljárásokra is alkalmazni kell, amelyeket egyes tagállamok joga alapján egy meghatározott időtartamban kell megindítani és vezetni ideiglenes vagy előzetes alapon, mielőtt a bíróság meghozza a határozatát az eljárás nem ideiglenes alapú lefolytatásáról. Ezeknek az eljárásoknak, előzetesként való megjelölésük ellenére is, meg kell felelniük e rendelet valamennyi egyéb előírásának.

(16) Ezt a rendeletet azokra az eljárásokra kell alkalmazni, amelyek a fizetésképtelenségre vonatkozó jogszabályokon alapulnak. Azok az eljárások azonban, amelyeknek az alapja olyan általános társasági jog, amely nem kizárólag fizetésképtelenségi helyzetek kezelésére szolgál, nem tekinthetők fizetésképtelenségre vonatkozó jogszabályokon alapulóknak. Hasonlóképpen, nem tartozhatnak az adósságállomány rendezése céljából megindított eljárások közé azok a speciális eljárások, amelyekben az olyan természetes személyek tartozását írják le, akik nagyon alacsony jövedelemmel és nagyon alacsony értékű vagyonnal rendelkeznek, feltéve, hogy az ilyen típusú eljárások soha nem biztosítanak kifizetést a hitelezőknek.

(17) E rendelet hatályát ki kell terjeszteni azokra az eljárásokra is, amelyek az adós nem pénzügyi jellegű nehézségei miatt indultak, feltéve, hogy e nehézségek olyan valós és súlyos fenyegetést idéznek elő, amely veszélyezteti az adósnak az esedékessé váló tartozásai vonatkozásában meglévő vagy a jövőbeni fizetési képességét. Az ilyen fenyegetettség meghatározásakor figyelembe veendő időtartam több hónap vagy ennél hosszabb időszak is lehet, lefedve ezzel azokat az eseteket is, amikor az adós az üzletmenetének folyamatosságát, illetve középtávon a likviditását veszélyeztető nem pénzügyi jellegű nehézségekkel néz szembe. Ilyen helyzet állhat elő például, ha az adós egy számára rendkívül fontos megbízást veszít el.

(18) Ez a rendelet nem sértheti az Európai Unió Bíróságának a fizetésképtelen társaságoktól az állami támogatás visszakövetelésére vonatkozó szabályokkal kapcsolatos ítélezési gyakorlatát.

(19) Nem tartozhatnak e rendelet hatálya alá a biztosítók, a hitelintézetek, a 2001/24/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹ hatálya alá tartozó befektetési vállalkozások és más vállalkozások, intézetek és vállalatok, továbbá a kollektív befektetési vállalkozások tekintetében indított fizetésképtelenségi eljárások, mivel mindezen eljárásokra külön szabályozás vonatkozik, és a nemzeti felügyeleti hatóságok széles körű beavatkozási hatáskörrel rendelkeznek esetükben.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/24/EK irányelve (2001. április 4.) a hitelintézetek reorganizációjáról és felszámolásáról (HL L 125., 2001.5.5., 15. o.).

(20) A fizetésképtelenségi eljárás nem szükségszerűen jár valamely igazságügyi szerv beavatkozásával. Ezért a "bírósg" kifejezést e rendelet egyes rendelkezéseiben kiterjesztően kell értelmezni, úgy, hogy az magában foglalja a nemzeti jogszabály által fizetésképtelenségi eljárás megindítására felhatalmazott személyt vagy szervet. E rendelet alkalmazhatóságához az eljárásoknak (a jogszabályban meghatározott cselekményekkel és alaki követelményekkel együtt) nemcsak e rendelet rendelkezéseinek kell megfelelniük, hanem azoknak elismertnek, és hatályosnak kell lenniük abban a tagállamban, ahol a fizetésképtelenségi eljárást megindították.

(21) A rendelet meghatározza és a B. mellékletben felsorolja a fizetésképtelenségi szakértőket. Azoknak a fizetésképtelenségi szakértőknek a működését, akiknek a kijelölésében nem vett részt valamely igazságügyi szerv, a nemzeti jogban megfelelően szabályozni kell, felhatalmazva őket arra, hogy fizetésképtelenségi eljárásokban eljárhassanak. A nemzeti jognak megfelelő szabályokat kell biztosítani az esetleges összeférhetetlenségre vonatkozóan.

(22) E rendelet elismeri azt a tényt, hogy a jelentősen eltérő anyagi jogszabályok következtében nem valósítható meg egységes, az Unióra kiterjedő, egyetemes hatályú fizetésképtelenségi eljárások bevezetése. Az eljárás megindításának helye szerinti állam jogának kivétel nélküli alkalmazása ilyen háttér nélkül gyakran nehézségekhez vezetne. Ez vonatkozik például a tagállamokban hatályban lévő, hitelbiztosítékokról szóló jogszabályokra, amelyek jelentősen különböznek egymástól. Az egyes hitelezők fizetésképtelenségi eljárásban élvezett elsőbbségi jogai néhány esetben szintén teljesen eltérőek. E rendelet következő felülvizsgálatakor további intézkedéseket kell meghatározni a munkavállalók elsőbbségi jogainak európai szinten történő megerősítése érdekében. E rendeletnek az ilyen eltérő nemzeti jogszabályokat két különböző módon kell figyelembe vennie. Egyrészt rendelkezést kell tartalmaznia az alkalmazandó jogra vonatkozó különös szabályokra a különösen jelentős jogok és jogviszonyok tekintetében (pl. dologi jogok és munkaszerződések). Másrészt az egyetemes hatályú fizetésképtelenségi főeljárások mellett engedélyeznie kell az olyan nemzeti eljárásokat is, amelyek hatálya csak az eljárás megindításának helye szerinti államban lévő vagyona terjed ki.

(23) E rendelet lehetővé teszi, hogy abban a tagállamban indítsák meg a fizetésképtelenségi főeljárást, ahol az adós fő érdekeltségeinek központja található. Ezeknek az eljárásoknak egyetemes hatályuk van, és céljuk az adós teljes vagyonának felölelése. Az érdekek sokféleségének védelme érdekében e rendelet lehetővé teszi a fizetésképtelenségi főeljárással párhuzamosan futó másodlagos fizetésképtelenségi eljárások megindítását. Másodlagos fizetésképtelenségi eljárást abban a tagállamban lehet indítani, ahol az adós telephelye van. A másodlagos fizetésképtelenségi eljárás az adott államban lévő vagyona korlátozódik. A fizetésképtelenségi főeljárással való összehangolásra vonatkozó kötelező szabályok kielégítik az Unión belüli egységesség iránti igényt.

(24) Amennyiben valamely jogi személy vagy gazdasági társaság ellen a bejegyzett székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban indult meg a fizetésképtelenségi főeljárás, az Európai Unió Bíróságának esetjogával összhangban lehetővé kell tenni a bejegyzett székhely szerinti tagállamban másodlagos fizetésképtelenségi eljárás indítását, feltéve, hogy ez utóbbi tagállamban az adós emberi és tárgyi erőforrásokkal gazdasági tevékenységet folytat.

(25) E rendeletet csak az olyan adósok tekintetében indított eljárásokra kell alkalmazni, amelyek fő érdekeltségeinek központja az Unióban található.

(26) Az e rendeletben rögzített joghatósági szabályok csak nemzetközi joghatóságot hoznak létre, azaz kijelölik azt a tagállamot, amelynek bíróságai fizetésképtelenségi eljárást indíthatnak. Adott tagállamon belüli területi illetékességet a tagállam nemzeti jogának kell meghatározni.

(27) A fizetésképtelenségi eljárás megindítása előtt az eljáró bíróságnak hivatalból meg kell vizsgálnia, hogy az adós fő érdekeltségeinek központja vagy az adós telephelye valóban a bíróság joghatósági területén helyezkedik-e el.

(28) Annak mérlegelésekor, hogy az adós fő érdekeltségeinek központja harmadik fél részéről megállapítható-e, különös figyelmet kell fordítani a hitelezőkre, valamint arra, hogy a hitelezők megítélése szerint az adós hol kezeli érdekeltségeit. Ennek keretében a fő érdekeltségek központjának megváltozása esetén szükséges lehet a megfelelő időben tájékoztatni a hitelezőket arról az új helyszínről, ahonnan az adós a tevékenységeit folytatja, azaz például fel kell hívni a figyelmet a kereskedelmi levelezéshez használt cím megváltozására, vagy az új helyszínről egyéb módon kell tájékoztatni a nyilvánosságot.

(29) E rendeletnek több olyan biztosítékot kell tartalmaznia, amely megakadályozza annak lehetőségét, hogy az igazságszolgáltatási fórum megválasztására (forum shopping) csalás vagy visszaélésszerű magatartás útján kerüljön sor.

(30) Ennek megfelelően megdönthető kell, hogy legyen azon vélelem, mely szerint a bejegyzett székhely, a központi ügyintézés helye és a szokásos tartózkodási hely megegyezik a fő érdekeltségek központjával, a tagállam bíróságának pedig körültekintően meg kell vizsgálnia, hogy az adós fő érdekeltségeinek központja valóban az adott tagállamban található-e. Gazdasági társaság esetében e vélelemnek megdönthetőnek kell lennie, amennyiben a központi ügyintézés helye a gazdasági társaság bejegyzett székhelyétől eltérő tagállamban található, és a vonatkozó tényezők átfogó értékelése során harmadik fél által ellenőrizhető módon megállapításra kerül, hogy a gazdasági társaság irányításának és felügyeletének tényleges központja e másik tagállamban található, valamint érdekeltségeinek kezelése is e másik tagállamban történik. Önálló üzleti vagy szakmai tevékenységet nem végző magánszemélyek esetében e vélelemnek megdönthetőnek kell lennie például akkor, ha az adós vagyonának jelentős része a szokásos tartózkodási helye szerinti tagállamon kívül található, vagy ha megállapítható, hogy az áttelepülés fő oka az volt, hogy a fizetésképtelenségi eljárást ezen új joghatóság alatt indítsák meg, és az eljárás ilyen módon történő megindítása nyilvánvalóan sértene azon hitelezők érdekeit, akikkel az adós az áttelepülést megelőzően volt kapcsolata.

(31) Ugyanígy annak megakadályozása céljából, hogy az igazságszolgáltatási fórum csalárd vagy visszaélésszerű megválasztására (forum shopping) sor kerülhessen, nem alkalmazható az arra vonatkozó vélelem, hogy a fő érdekeltségek központja megegyezik a bejegyzett székhellyel, illetve magánszemélyek esetében a központi ügyintézés helyével vagy a szokásos tartózkodási hellyel, amennyiben az adós gazdasági társaság, jogi személy, illetve önálló üzleti vagy szakmai tevékenységet folytató magánszemély a bejegyzett székhelyét a fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem benyújtását megelőző három hónapos időszakon belül, illetve az adós, önálló üzleti vagy szakmai tevékenységet nem folytató magánszemély a szokásos tartózkodási helyét a fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem benyújtását megelőző hathónapos időszakon belül másik tagállamba helyezte át.

(32) Minden olyan esetben, amikor az eset körülményei kérdésessé teszik a bíróság joghatóságát, a bíróságnak fel kell szólítania az adóst, hogy nyújtson be az állításait alátámasztó kiegészítő bizonyítékokat, továbbá - amennyiben a fizetésképtelenségi eljárásra alkalmazandó jogszabályok ezt lehetővé teszik - lehetőséget kell biztosítani az adós hitelezőinek arra, hogy kifejtsek álláspontjukat a joghatósággal kapcsolatban.

(33) Amennyiben az a bíróság, amelyhez a fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet benyújtották, azt állapítja meg, hogy a fő érdekeltségek központja nem a joghatósága területén van, nem indíthat fizetésképtelenségi főeljárást.

(34) Hatékony jogorvoslati lehetőséget kell biztosítani továbbá az adós valamennyi hitelezőjének a fizetésképtelenségi eljárás megindításáról szóló határozat ellen. A fizetésképtelenségi eljárást megindító határozat bármilyen megtámadásának következményeire a nemzeti jogot kell irányadónak tekinteni.

(35) Azon tagállam bíróságainak, amelyek területén a fizetésképtelenségi eljárást megindították, joghatósággal kell rendelkezniük az olyan keresetekre, amelyek közvetlenül a fizetésképtelenségi eljárásból származnak, és azzal szorosan összefüggenek. Ide kell tartozniuk a más tagállamban lévő alperesek ellen indított megtámadási kereseteknek, illetve a fizetésképtelenségi eljárások során felmerült kötelezettségekkel - például az eljárási költségek fedezésére szolgáló előlegfizetéssel - kapcsolatos kereseteknek. Ezzel szemben azok a keresetek, amelyek az adós által az eljárás megindítását megelőzően kötött szerződésből eredő kötelezettségek teljesítésére irányulnak, nem tekinthetők úgy, hogy azok közvetlenül az eljárásból erednek. Amennyiben egy ilyen kereset egy másik, az általános polgári és kereskedelmi jogon alapuló keresethez kapcsolódik, a fizetésképtelenségi szakértőnek lehetősége kell, hogy legyen arra, hogy mindkét keresetet az alperes lakóhelye szerinti bíróságon nyújtsa be, amennyiben úgy ítéli meg, hogy hatékonyabb ehhez a fórumhoz fordulnia. Ez például abban az esetben fordulhat elő, ha a fizetésképtelenségi szakértő össze akarja vonni a fizetésképtelenségre vonatkozó jog alapján a vezető felelősségének megállapítására irányuló keresetét egy társasági jogon, vagy kártérítési jogon alapuló keresettel.

(36) A fizetésképtelenségi főeljárás megindítására illetékes bíróságnak jogosultsággal kell rendelkeznie ideiglenes és biztosítási intézkedések elrendelésére az eljárás megindítására vonatkozó kérelem benyújtásától kezdődően. A védelmi intézkedések mind a fizetésképtelenségi eljárás megindítása előtt, mind azt követően rendkívül lényegesek a fizetésképtelenségi eljárás eredményességének biztosítása érdekében. Ezekkel kapcsolatban a rendeletnek számos lehetőséget kell biztosítania. Egyrészt a fizetésképtelenségi főeljárásban eljáró bíróságnak jogosultnak kell lennie ideiglenes és biztosítási intézkedések elrendelésére a más tagállamok területén található vagyona is vonatkozóan. Másrészt lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a fizetésképtelenségi főeljárás megindítása előtt ideiglenesen kijelölt fizetésképtelenségi szakértő azokban a tagállamokban, ahol az adósnak telephelye található, az adott tagállamok joga szerint lehetséges védelmi intézkedéseket igénybe vehesse.

(37) Abban a tagállamban, ahol az adósnak telephelye található, a fizetésképtelenségi főeljárás megindítása előtt a fizetésképtelenségi eljárás megindítására irányuló kérelem benyújtása jogának a helyi hitelezőkre és a hatóságokra, illetve azokra az esetekre kell korlátozódnia, amikor nem indítható meg a fizetésképtelenségi főeljárás annak a tagállamnak a joga szerint, ahol az adós fő érdekeltségeinek központja van. Ennek a korlátozásnak az az oka, hogy a lehető leghatékonyabbra kell csökkenteni azoknak az eseteknek a számát, amelyekben a területi fizetésképtelenségi eljárást még a fizetésképtelenségi főeljárás előtt kérik.

(38) A fizetésképtelenségi főeljárás megindítását követően e rendelet nem korlátozza a fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem benyújtásának a jogát abban a tagállamban, ahol az adós telephelye van. A fizetésképtelenségi főeljárásban eljáró fizetésképtelenségi szakértő vagy az adott tagállam nemzeti joga szerint erre jogosult bármely más személy kérheti a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítását.

(39) E rendeletben rögzíteni kell az adós vagyona fellelhetőségének megállapítására vonatkozó szabályokat, amelyeket annak meghatározásakor kell alkalmazni, hogy mely vagyontárgyak tartoznak a fő-, illetve a másodlagos eljárás keretébe, vagy a harmadik személyek dologi jogait érintő jogviszonyokhoz. Mindenekelőtt a rendeletben rögzíteni kell, hogy az egységes hatályú uniós szabadalmakat, a közösségi védjegyeket és az egyéb hasonló jogokat - például a közösségi növényfajta-oltalmat vagy a közösségi formatervezési mintákat - csak a fizetésképtelenségi főeljárás keretében lehet érvényesíteni.

(40) A másodlagos fizetésképtelenségi eljárás a helyi érdekek védelme mellett egyéb célokat is szolgálhat. Olyan esetek is felmerülhetnek, amikor az adósnak a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyona túl összetett ahhoz, hogy egy egységként lehessen kezelni, vagy a vonatkozó jogrendszerek eltérései olyan nagyok, hogy nehézségek keletkezhetnek, ha az eljárás megindításának helye szerinti állam jogának hatályát kiterjesztik olyan más tagállamokra, ahol a vagyontárgyak találhatóak. Ezért a fizetésképtelenségi főeljárásban eljáró fizetésképtelenségi szakértő másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítását kérheti, ha a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyon hatékony kezelése ezt igényli.

(41) A másodlagos fizetésképtelenségi eljárás akadályozhatja a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyon hatékony kezelését. Ezért ez a rendelet meghatároz két olyan konkrét helyzetet, amikor a bíróságnak, amelyhez a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet benyújtották, lehetővé kell tenni, hogy a fizetésképtelenségi főeljárásban eljáró fizetésképtelenségi szakértő kérésére elhalassza vagy megtagadja az eljárás megindítását.

(42) Ez a rendelet egyrészt lehetőséget biztosít a fizetésképtelenségi főeljárásban eljáró fizetésképtelenségi szakértőnek arra, hogy a helyi hitelezők részére olyan értelmű kötelezettségvállalást tegyen, mely szerint e hitelezőket olyan módon fogják kezelni, mint ha a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindult volna. Az említett kötelezettségvállalásnak a rendeletben foglalt több feltételnek eleget kell tennie, ezek közül különösen annak, mely szerint a helyi hitelezőknek minősített többséggel kell azt jóváhagyniuk. Amennyiben ilyen kötelezettségvállalásra került sor, a bíróságnak, amelyhez a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet benyújtották, lehetőséget kell kapnia az említett kérelem megtagadására, amennyiben meggyőződött róla, hogy a kötelezettségvállalás megfelelően védi a helyi hitelezők általános érdekeit. Az érdekek felmérésekor a bíróságnak figyelembe kell vennie azt, hogy a kötelezettségvállalást a helyi hitelezők minősített többséggel jóváhagyták.

(43) A helyi hitelezők részére tett kötelezettségvállalás keretében azon vagyontárgyaknak és jogoknak, amelyek abban a tagállamban találhatóak, ahol az adós telephellyel rendelkezik, a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyon alkategóriáját kell képezniük, és a vagyon vagy annak értékesítéséből származó bevétel felosztásakor a fizetésképtelenségi főeljárásban eljáró fizetésképtelenségi szakértőnek tiszteletben kell tartania azokat az elsőbbségi jogokat, amelyekkel a hitelezők akkor rendelkeztek volna, ha másodlagos fizetésképtelenségi eljárást indítottak volna az adott tagállamban.

(44) A kötelezettségvállalás jóváhagyására adott esetben a nemzeti jogot kell alkalmazni. Különösen abban az esetben, ha a nemzeti jog értelmében a helyreállítási tervek elfogadására alkalmazandó szabályok megkövetelik azt, hogy a hitelezők követeléseit előzetesen jóváhagyják, akkor az említett követeléseket elfogadottnak kell tekinteni a kötelezettségvállalásról történő szavazás szempontjából. Amennyiben a nemzeti jog értelmében több különböző eljárás is alkalmazható a helyreállítási terv elfogadására, a tagállamoknak ki kell jelölniük az ebben az összefüggésben alkalmazandó konkrét eljárást.

(45) A rendeletben elő kell írni másrészt annak lehetőségét, hogy amennyiben a fizetésképtelenségi főeljárásban engedélyezték az egyéni végrehajtási eljárások ideiglenes felfüggesztését, a fizetésképtelenségi főeljárás felfüggesztése eredményességének megőrzése érdekében a bíróság ideiglenesen felfüggeszesse a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítását. Lehetővé kell tenni a bíróság számára, hogy akkor rendelje el az ideiglenes felfüggesztést, ha meggyőződött róla, hogy megfelelő intézkedések védik a helyi hitelezők összességének érdekeit. Ebben az esetben minden olyan hitelezőt, amelyet érinthet a helyreállítási tervről szóló tárgyalások kimenetele, tájékoztatni kell a tárgyalásokról, és biztosítani kell számára a tárgyalásokban való részvétel lehetőségét.

(46) A helyi érdekek hatékony védelme érdekében a fizetésképtelenségi főeljárásban eljáró fizetésképtelenségi szakértő nem lehet jogosult a telephely szerinti tagállamban található vagyon visszaélészerű értékesítésére vagy áthelyezésére, különösen, ha ezzel az a célja, hogy megghiúsítsa az ilyen érdekek tényleges érvényesítésének a lehetőségét egy másodlagos fizetésképtelenségi eljárás későbbi megindítása esetén.

(47) E rendelet nem akadályozhatja a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás helye szerinti tagállam bíróságait abban, hogy szankciókat állapítsanak meg, ha az adós vezetői kötelezettségzegést követtek el, amennyiben ezek a bíróságok a nemzeti jog alapján joghatósággal bírnak az ilyen jogviták elbírálására.

(48) A fizetésképtelenségi főeljárás és a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás abban az esetben járulhat hozzá az adós fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyonának hatékony kezeléséhez vagy a teljes vagyon tényleges értékesítéséhez, ha az összes párhuzamosan folyó eljárásban részt vevő szereplők megfelelően együttműködnek egymással. A megfelelően együttműködés a különböző fizetésképtelenségi szakértők és az érintett bíróságok szoros együttműködését vonja maga után, elsősorban megfelelő mennyiségű információ cseréje révén. A fizetésképtelenségi főeljárás meghatározó szerepének biztosításához az ezen eljárásban eljáró fizetésképtelenségi szakértő számára különféle lehetőségeket kell biztosítani az egyidejűleg folyamatban lévő másodlagos fizetésképtelenségi eljárásba való beavatkozásra. A fizetésképtelenségi szakértőnek jogosultnak kell lennie különösen arra, hogy helyreállítási tervre vagy kényszeregyezésre tegyen javaslatot, vagy a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás során kérje a vagyon értékesítésének a felfüggesztését. A fizetésképtelenségi szakértőknek és a bíróságoknak az együttműködésük során figyelembe kell venniük a határokon átnyúló fizetésképtelenségi esetekben való együttműködésre vonatkozó bevált módszereket, amint azok a fizetésképtelenségi joggal foglalkozó európai és nemzetközi szervezetek által elfogadott kapcsolattartási és együttműködési elvekben és iránymutatásokban szerepelnek, valamint különösen az Egyesült Nemzetek Nemzetközi Kereskedelmi Jogi Bizottsága (UNCITRAL) által a témával kapcsolatban összeállított iránymutatásokat.

(49) Erre az együttműködésre figyelemmel a fizetésképtelenségi szakértők és a bíróságok számára lehetővé kell tenni, hogy megállapodásokat kössenek és protokollban állapodjanak meg annak érdekében, hogy megkönnyítsék a különböző tagállamokban ugyanazon adós vagy gazdasági társaságok ugyanazon csoportjának tagjai ellen párhuzamosan folyó fizetésképtelenségi eljárásokkal kapcsolatos határokon átnyúló együttműködést, amennyiben ez összeegyeztethető az egyes eljárásokra vonatkozó szabályokkal. A szóban forgó megállapodások és protokollok különbözhetnek formájukban (írásbeli vagy szóbeli) és hatályukat tekintve (általános vagy adott tárgyra vonatkozó), valamint aszerint, hogy azokat mely felek kötik meg. Az egyszerű, általános hatályú megállapodásokban ki lehet emelni, hogy a megállapodás célja a felek közötti szoros együttműködés megvalósítása, és nem szükséges kitérni a részletkérdésekre, míg az ennél részletesebb, adott tárgyra vonatkozó megállapodások a többszörös fizetésképtelenségi eljárások tekintetében irányadó elvi keretet hozhatnak létre, és azokat - amennyiben a nemzeti jog ezt előírja - az érintett bíróságok is jóváhagyhatják. Az említett megállapodások tartalmazhatják a felek arra vonatkozó egyetértését, hogy megtesznek bizonyos lépéseket vagy intézkedéseket, illetve, hogy tartózkodnak ezen lépések vagy intézkedések megtételétől valamint meghozatalától.

(50) Hasonlóképpen, a különböző tagállamok bíróságai együttműködhetnek egymással a fizetésképtelenségi szakértők kijelölésének koordinálása révén. Ennek során kijelölhetnek egyetlen fizetésképtelenségi szakértőt több, ugyanazon adóssal vagy gazdasági társaságok ugyanazon csoportjának tagjaival szemben indított fizetésképtelenségi eljáráshoz, feltéve, hogy ez összeegyeztethető az egyes eljárásokra vonatkozó szabályokkal, különösen a fizetésképtelenségi szakértőre vonatkozó bármely, a képesítését és működésének engedélyezését szabályozó követelménnyel.

(51) E rendeletnek biztosítania kell egy cégcsoport különböző tagjait érintő fizetésképtelenségi eljárások hatékony lebonyolítását.

(52) Amennyiben ugyanazon csoporthoz tartozó több gazdasági társaság esetében indult fizetésképtelenségi eljárás, az eljárásokban részt vevő szereplőknek megfelelően együtt kell működniük egymással. A részt vevő különböző fizetésképtelenségi szakértőket és bíróságokat ezért az ugyanazon adóst érintő fizetésképtelenségi főeljárásokban és másodlagos fizetésképtelenségi eljárásokban eljáró fizetésképtelenségi szakértőkhöz és bíróságokhoz hasonlóan kötelezni kell arra, hogy működjenek együtt és tájékoztassák egymást. A fizetésképtelenségi szakértők közötti együttműködés nem sértheti az egyes eljárásokban érintett hitelezők érdekeit, továbbá ezen együttműködés során a csoporton belüli szinergiákat erősítő megoldásra kell törekedni.

(53) A gazdasági társaságok csoportjaival szemben indított fizetésképtelenségi eljárásokra vonatkozó szabályok bevezetése nem korlátozhatja a bíróságot abban, hogy ugyanazon csoport több tagja esetében egyetlen joghatóság alatt indítson fizetésképtelenségi eljárásokat, amennyiben a bíróság megállapítja, hogy az említett társaságok fő érdekeltiségének központja ugyanazon tagállamban van. Ilyen esetekben a bíróság számára lehetővé kell tenni, hogy adott esetben valamennyi érintett eljárásban ugyanazt a fizetésképtelenségi szakértőt nevezze ki, amennyiben ez nem ellentétes az egyes eljárásokra vonatkozó szabályokkal.

(54) A gazdasági társaságok ugyanazon csoportjába tartozó tagokkal szemben indított fizetéseképtelenségi eljárások jobb koordinálása, valamint a csoport koordinált helyreállításának lehetővé tétele érdekében e rendelettel meg kell teremteni a gazdasági társaságok ugyanazon csoportjába tartozó tagokkal szemben indított fizetéseképtelenségi eljárások koordinálására vonatkozó eljárási szabályokat. A koordináció kialakításakor arra kell törekedni, hogy az hatékony legyen, ugyanakkor tartsa tiszteletben az egyes csoporttagok különálló jogi személyiségét.

(55) A gazdasági társaságok valamely csoportjának tagjával szemben indított fizetéseképtelenségi eljárásban kijelölt fizetéseképtelenségi szakértőnek lehetőséget kell biztosítani arra, hogy csoportos koordinációs eljárás megindítását kérje. Mindazonáltal, amennyiben a fizetéseképtelenségre vonatkozó jog ezt előírja, az említett fizetéseképtelenségi szakértőnek a kérelem benyújtása előtt be kell szereznie a szükséges felhatalmazást. A kérelemnek tartalmaznia kell a koordináció alapvető elemeit, különösen a koordinációs terv ismertetését, a kijelölendő koordinátor személyére vonatkozó javaslatot, valamint a koordináció várható költségeit.

(56) A csoportos koordinációs eljárás önkéntes jellegének biztosítása érdekében a részt vevő fizetéseképtelenségi szakértőknek lehetőséget kell kapniuk arra, hogy meghatározott határidőn belül kifogást emeljenek az eljárásban való részvétel ellen. Annak érdekében, hogy az érintett fizetéseképtelenségi szakértők megalapozott döntést hozhassanak a csoportos koordinációs eljárásban való részvételről, már korai szakaszban tájékoztatást kell kapniuk a koordináció lényeges elemeiről. Ugyanakkor lehetővé kell tenni, hogy azok a fizetéseképtelenségi szakértők, akik eredetileg elutasították a csoportos koordinációs eljárásban való részvételt, utólag kérelmezhessék az abba való bevonásukat. Ilyen esetben a koordinátornak kell döntenie arról, hogy helyt ad-e a kérelemnek. Minden fizetéseképtelenségi szakértőt, beleértve a kérelmet benyújtó fizetéseképtelenségi szakértőt is, értesíteni kell a koordinátor döntéséről, és lehetőséget kell biztosítani számára, hogy a csoportos koordinációs eljárást megindító bíróság előtt megtámadja a döntést.

(57) A csoportos koordinációs eljárásban mindig arra kell törekedni, hogy az eljárás megkönnyítse a csoporttagokkal szembeni fizetéseképtelenségi eljárás hatékony lebonyolítását, és hogy az ilyen eljárások általánosan kedvező következményekkel járjanak a hitelezőkre nézve. E rendeletnek ezért biztosítania kell, hogy az a bíróság, amelyhez a csoportos koordinációs eljárás iránti kérelmet benyújtották a csoportos koordinációs eljárás megindítása előtt értékelje az említett kritériumokat.

(58) A csoportos koordinációs eljárás költségeinek nem szabad túlzottnak lenniük az eljárás előnyeihez képest. Ezért biztosítani kell, hogy a koordináció költségei, valamint az azokból a költségekből a csoport egyes tagjaira háruló részek megfelelőek, arányosak és ésszerűek legyenek, és azokat a csoportos koordinációs eljárás megindításának helye szerinti tagállam jogával összhangban határozzák meg. A részt vevő fizetéseképtelenségi szakértőknek lehetőséget kell kapniuk arra, hogy az említett költségeket már az eljárás kezdeti szakaszától kezdve ellenőrizzék. Amennyiben a nemzeti jog előírja, a költségeknek az eljárás korai szakaszától történő ellenőrzés alatt tartása azt is jelentheti, hogy a fizetéseképtelenségi szakértőnek a bíróság vagy a hitelezői bizottság jóváhagyását kell kérnie.

(59) Amennyiben a koordinátor úgy ítéli meg, hogy feladatainak teljesítése az eredeti költségbecsléssel összehasonlítva lényegesen magasabb költségekkel jár, és minden olyan esetben, amikor a tényleges költségek 10%-kal meghaladják a költségek előzetesen becsült értékét, a csoportos koordinációs eljárást megindító bíróságnak kell felhatalmaznia a koordinátort a költségek túllépésére. A döntés meghozatala előtt a csoportos koordinációs eljárást megindító bíróságnak lehetőséget kell biztosítania arra, hogy a részt vevő fizetéseképtelenségi szakértők a bíróság előtt ismertessék álláspontjukat, annak érdekében, hogy megtehessék észrevételeiket a koordinátor kérelmének helyénvalóságával kapcsolatban.

(60) A rendeletnek biztosítania kell, hogy a cégcsoport azon tagjai, amelyek nem vesznek részt a csoportos koordinációs eljárásban, alternatív mechanizmust vehessenek igénybe a csoport koordinált helyreállítási lehetővé tétele érdekében. A gazdasági társaságok csoportjának valamely tagját érintő eljáráshoz kijelölt fizetéseképtelenségi szakértőnek jogosultnak kell lennie arra, hogy kérje a vagyon értékesítésével kapcsolatos intézkedések felfüggesztését a csoport azon egyéb tagjai vonatkozásában megindított eljárásban, amelyek nem vesznek részt a csoportos koordinációs eljárásban. Az intézkedések felfüggesztése csak akkor kérhető, ha bemutatásra került a csoport érintett tagjaira vonatkozó helyreállítási terv, ha a terv az abban az eljárásban érintett hitelezők érdekét szolgálja, amellyel kapcsolatban a fizetéseképtelenségi szakértő az intézkedések felfüggesztését kérte, és a felfüggesztésre azért van szükség, hogy biztosítani lehessen a terv megfelelő végrehajtását.

(61) E rendelet nem tilthatja meg, hogy a tagállamok a cégcsoporthoz tartozó tagokkal szemben indított fizetéseképtelenségi eljárások tekintetében az e rendeletben meghatározott szabályokat kiegészítő nemzeti együttműködési, kapcsolattartási és koordinációs szabályokat fogadjanak el, feltéve, hogy ezeknek a nemzeti szabályoknak a hatálya a tagállami joghatóságra korlátozódik, és alkalmazásuk nem csökkenti az e rendeletben meghatározott szabályok hatékonyságát.

(62) A cégcsoporthoz tartozó tagokkal szemben indított fizetéseképtelenségi eljárások tekintetében e rendeletben megállapított együttműködési, kapcsolattartási és koordinációs szabályok csak akkor alkalmazhatók, ha a gazdasági társaságok ugyanazon csoportjához tartozó különböző tagokkal szembeni eljárásokat egyenlő több tagállamban indították meg.

(63) Bármely hitelezőnek, akinek szokásos tartózkodási helye, lakóhelye vagy bejegyzett székhelye az Unióban van, jogosultnak kell lennie arra, hogy előterjessze követeléseit valamennyi, az Unióban folyamatban lévő, az adós vagyonára vonatkozó fizetéseképtelenségi eljárásban. E jogosultságnak ki kell terjednie az adóhatóságokra és a társadalombiztosítási intézményekre is. E rendelet nem tilthatja azt, hogy a fizetéseképtelenségi szakértő hitelezők csoportjai, például az alkalmazottak nevében terjesszen elő követelést, amennyiben a nemzeti jog erről rendelkezik. Azonban a hitelezők egyenlő elbírálásának biztosításához össze kell hangolni a bevételek elosztását. Minden hitelezőnek meg kell tudnia tartani azt, amit a fizetéseképtelenségi eljárás során kapott, ugyanakkor csak abban az esetben lehet jogot biztosítani nekik arra, hogy más eljárások keretében részt vegyenek a teljes vagyon felosztásában, ha az azonos helyzetű hitelezők már hozzájutottak a követeléseiknek megfelelő azonos részhez.

(64) Elengedhetetlen, hogy az a hitelező, amelynek a szokásos tartózkodási helye, lakóhelye vagy bejegyzett székhelye az Unióban van, tájékoztatást kapjon az adós vagyonára vonatkozó fizetésképtelenségi eljárás megindításáról. Annak biztosítása érdekében, hogy az információk mielőbb eljussanak a hitelezőkhöz, az 1393/2007/EK európai parlamenti és a tanácsi rendeletet¹ nem kell alkalmazni azokban az esetekben, amikor e rendelet a hitelezők tájékoztatására vonatkozó kötelezettségre utal. Az Unió intézményeinek összes hivatalos nyelvén rendelkezésre álló formanyomtatványok használata várhatóan megkönnyíti a hitelezők számára, hogy egy másik tagállamban indított eljárásban előterjessék a követeléseiket. A formanyomtatványok hiányos kitöltésének következményeiről a nemzeti jogban kell rendelkezni.

(65) E rendeletnek rendelkeznie kell a hatálya alá tartozó fizetésképtelenségi eljárások megindítására, lefolytatására és befejezésére vonatkozó határozatok, továbbá a közvetlenül az ilyen fizetésképtelenségi eljárásokkal kapcsolatban hozott határozatok azonnali elismeréséről. Az automatikus elismerés ezért azt jelenti, hogy az eljárás megindításának helye szerinti tagállam joga értelmében az eljáráshoz fűződő hatások az összes többi tagállamra kiterjednek. A tagállamok bíróságai által hozott határozatok elismerésének a kölcsönös bizalom elvén kell alapulnia. Az el nem ismerés okait ennek érdekében a szükséges minimumra kell csökkenteni. Ennek alapján kell megoldani minden egyéb olyan vitát, amelyben két tagállam bírósága egyaránt illetékesnek tartja magát a fizetésképtelenségi főeljárás megindítására. Az eljárást elsőként megindító bíróság határozatát a többi tagállamnak el kell ismernie, és a bírósági határozatot az említett tagállamok nem vizsgálhatják felül.

(66) E rendeletnek a hatálya alá tartozó ügyekre vonatkozóan az egységes kollíziós szabályokat kell rögzítenie, amelyek alkalmazási területükön az egyes államok nemzetközi magánjogi rendelkezéseinek helyébe lépnek. Eltérő rendelkezés hiányában az eljárás megindításának helye szerinti tagállam jogát kell alkalmazni (*lex fari concursus*). Ennek a kollíziós szabálynak mind a fizetésképtelenségi főeljárások, mind a helyi eljárások esetében érvényesülnie kell. A *lex fari concursus* határozza meg a fizetésképtelenségi eljárások minden - mind anyagi, mind eljárási - joghatását az érintett személyek és jogviszonyok tekintetében. Ez szabályozza a fizetésképtelenségi eljárások megindításának, lefolytatásának és befejezésének valamennyi feltételét.

(67) A fizetésképtelenségi eljárás - amelyre általában az eljárás megindításának helye szerinti állam joga alkalmazandó - automatikus elismerése összeütközésbe kerülhet azokkal a szabályokkal, amelyek alapján az ügyleteket bonyolítják más tagállamokban. Annak érdekében, hogy az eljárás megindításának helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamokban a jogos elvárások védelme és a folyó ügyletek biztonsága biztosított legyen, rendelkezni kell számos, a főszabály alóli kivételről.

(68) A dologi jogok esetében különösen szükség van az eljárás megindításának helye szerinti állam jogától eltérő speciális kapcsoló szabályra, mivel ezeknek a dologi jogoknak nagy jelentőségük van a hitelnyújtásnál. Egy ilyen dologi jog alapját, érvényességét és hatályát ezért általában a *lex situs* szerint kell meghatározni, és azt nem befolyásolhatja a fizetésképtelenségi eljárás megindítása. A dologi jog jogosultja számára ezért továbbra is lehetőséget kell biztosítani, hogy a biztosíték tárgyának elkülönítésére vagy az abból való külön kielégítésre való jogát érvényesítse. Ha a vagyontárgyak a fekvés helye szerinti tagállam joga szerint dologi jogokkal terheltek, de a fizetésképtelenségi főeljárás egy másik tagállamban folyik, a fizetésképtelenségi főeljárásban eljáró fizetésképtelenségi szakértőnek másodlagos fizetésképtelenségi eljárást kell tudnia kérelmezni azon tagállamban, amelynek területén a dologi jogok fennállnak, ha az adós rendelkezik telephellyel e tagállamban. Ha nem indítanak másodlagos fizetésképtelenségi eljárást, a dologi joggal érintett vagyontárgyak eladásából fennmaradó bármilyen többletet a fizetésképtelenségi főeljárásban eljáró fizetésképtelenségi szakértő számára kell kifizetni.

(69) A rendelet számos rendelkezésében írja elő a bíróságnak, hogy felfüggeszse az eljárás megindítását vagy a végrehajtási eljárást. Az eljárások felfüggesztése nem lehet hatással a hitelezők vagy harmadik személyek dologi jogaira.

(70) Ha az eljárás megindításának helye szerinti állam joga szerint nincs lehetőség a követelések beszámítására, a hitelezőnek akkor is jogosultnak kell lennie a beszámításra, feltéve, hogy a fizetésképtelen adós követelésére alkalmazandó jog lehetőséget biztosít erre. Ilyen módon a beszámítás egyfajta jogi rendelkezéseken alapuló garanciális funkcióval bírna, amelyben az érintett hitelező a követelés keletkezésékor bízhat.

(71) A fizetési rendszerek és pénzügyi piacok esetében is különleges védelemre van szükség. Ez vonatkozik például az ilyen rendszerekben található pozíciólezáró megállapodásokra és nettósítási megállapodásokra, valamint az értékpapírok eladására és az ilyen ügyletek számára előírt garanciákra, amelyeket különösen a 98/26/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv² szabályoz. Az ilyen ügyleteknél az egyetlen irányadó jog az érintett rendszerre vagy piacra alkalmazandó jog. Ennek a jognak az a célja, hogy egy üzleti partner fizetésképtelensége esetén megakadályozza a fizetési és beszámítási rendszerekben, valamint a tagállamok szabályozott pénzügyi piacain az ügyletek fizetése és lebonyolítása tekintetében előírt mechanizmusok megváltoztatásának lehetőségét. A 98/26/EK irányelv olyan különös rendelkezéseket tartalmaz, amelyek az e rendeletben meghatározott általános szabályokhoz képest elsőbbséget élveznek.

(72) A munkavállalók és munkahelyek védelme érdekében a fizetésképtelenségi eljárásnak a munkaviszony folytatására vagy befejezésére, valamint az ilyen jogviszony valamennyi résztvevőjének jogaira és kötelezettségeire gyakorolt hatásait az adott munkaviszonyra vonatkozó megállapodásra alkalmazandó jognak kell meghatározni, összhangban az általános kollíziós szabályokkal. Mindemellett azokban az esetekben, amikor a foglalkoztatási szerződések felmondását bíróságnak vagy közigazgatási hatóságnak kell jóváhagynia, az ilyen jóváhagyásra vonatkozó joghatóságot annak a tagállamnak kell fenntartani, amelyben az adós telephellyel rendelkezik, még akkor is, ha az adott tagállamban nem került sor fizetésképtelenségi eljárás megindítására. A fizetésképtelenségi joggal kapcsolatos minden egyéb kérdést, mint például azt, hogy védik-e elsőbbségi jogok a munkavállalók követeléseit, és ezeknek az elsőbbségi jogoknak mi lehet a státusa, annak a tagállamnak a jogszabályaiban kell meghatározni, amelyben a (fő-, illetve a másodlagos) fizetésképtelenségi eljárást megindították, kivéve a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás elkerülése érdekében ezen rendelet rendelkezéseivel összhangban tett kötelezettségvállalások esetében.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1393/2007/EK rendelete (2007. november 13.) a tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről (iratkezelés), és az 1348/2000/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 324., 2007.12.10., 79. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács 98/26/EK irányelve (1998. május 19.) a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről (HL L 166., 1998.6.11., 45. o.).

(73) Az adós fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyónának részét képező vagyontárggyal vagy joggal kapcsolatos, folyamatban lévő peres vagy választott bírósági eljárásra a fizetéseképtelenségi eljárások által gyakorolt hatások tekintetében annak a tagállamnak a joga alkalmazandó, ahol a peres eljárás folyamatban van vagy ahol a választott bíróság székhelye található. Ez a szabály azonban nem érintheti a választott bírósági ítéletek elismerésére és végrehajtására vonatkozó nemzeti szabályokat.

(74) Annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni az egyes tagállamok bírósági rendszereinek speciális eljárási szabályait, az e rendeletben rögzített bizonyos szabályok tekintetében rugalmasságot kell biztosítani. Ennek megfelelően a valamely tagállam igazságügyi szerve által küldött értesítésekre való hivatkozásoknak magukban kell foglalniuk - azokban az esetekben, ahol az adott tagállamban alkalmazandó eljárási szabályok ezt előírják - az adott igazságügyi szervnek az értesítés megküldését előíró végzésére való hivatkozást.

(75) Az eljárást megindító határozat tartalmának lényegét üzleti megfontolásokból, a fizetéseképtelenségi szakértő kérelmére, a határozatot hozó bíróság tagállamától különböző tagállamban közzé kell tenni. Ha az érintett tagállamban telephely található, akkor a közzététel kötelező. Az ilyen közzététel azonban semmilyen esetben sem lehet előfeltétele a külföldi eljárás elismerésének.

(76) Az érintett hitelezők és bíróságok tájékoztatásának javítása, és a párhuzamos fizetéseképtelenségi eljárások megindításának megelőzése érdekében a tagállamok számára elő kell írni, hogy nyilvánosan elérhető elektronikus nyilvántartásban tegyék közzé a határokon átnyúló fizetéseképtelenségi esetekkel kapcsolatos tájékoztatást. Annak érdekében, hogy a más tagállamban lakó vagy található hitelezők és bíróságok könnyebben érthessék el az ilyen információkat, e rendeletnek rendelkeznie kell az ilyen fizetéseképtelenségi nyilvántartásoknak az európai e-igazságügyi portálon keresztül történő összekapcsolásáról. A tagállamok számára engedélyezni kell, hogy több nyilvántartásban is szabadon közzétehessek a vonatkozó információkat, továbbá lehetővé kell tenni tagállamonként egynél több nyilvántartás összekapcsolását.

(77) E rendeletben meg kell határozni a fizetéseképtelenségi nyilvántartásokban közzéteendő adatok minimális körét. Amennyiben az adós magánszemély, a fizetéseképtelenségi nyilvántartásokban csak a nyilvántartási számot kell feltüntetni, ha az adós önálló üzleti vagy szakmai tevékenységet folytat. A nyilvántartási szám az adott önálló üzleti vagy szakmai tevékenység jegyzékben közzétett egyedi nyilvántartási számaként értendő.

(78) A fizetéseképtelenségi eljárás bizonyos aspektusaira vonatkozó információk alapvető jelentőséggel bírnak a hitelezők számára; ilyen információ például a követelések előterjesztésének vagy a határozatok megtámadásának a határideje. Ez a rendelet azonban nem írhatja elő a tagállamoknak, hogy a határidőket eseti alapon kiszámítsák. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy kötelezettségeiket az európai e-igazságügyi portálra mutató hivatkozással teljesítsék, ahol megtalálhatók a határidők kiszámításának kritériumaira vonatkozó egyértelmű információk.

(79) Az önálló üzleti vagy szakmai tevékenységet nem végző magánszemélyekre vonatkozó információk megfelelő védelme érdekében a tagállamoknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az ilyen információkhoz való hozzáférést kiegészítő keresési kritériumoktól - mint például az adós személyi azonosító száma, lakcíme, születési ideje vagy az illetékes bíróság illetékességi területe - tegyék függővé, vagy a hozzáférés feltételeként előírják az illetékes hatósághoz benyújtott kérelmet vagy a jogi érdek ellenőrzését.

(80) A tagállamok számára azt is lehetővé kell tenni, hogy a fizetéseképtelenségi nyilvántartásaikban az önálló üzleti vagy szakmai tevékenységet nem végző magánszemélyekről ne tüntessenek fel információkat. Ilyen esetben a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a hitelezők egyéni értesítés formájában kapják meg a vonatkozó információt, és hogy az eljárás ne érintse azon hitelezők követeléseit, akik nem kapták meg az információt.

(81) Előfordulhat olyan eset, amikor néhány érintett személynek nincs tudomása a fizetéseképtelenségi eljárás megindításáról, és jóhiszeműen oly módon cselekszik, amely ellentétes az új körülményekkel. Az ilyen személyek védelmében, akik azért az adósnak teljesítettek kifizetést a fizetéseképtelenségi szakértő helyett, mert nem tudták, hogy külföldi eljárás indult, biztosítani kell az ilyen kifizetés adósságcsökkentő hatását.

(82) E rendelet bizonyos feltételekkel történő végrehajtásának érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek¹ megfelelően kell gyakorolni.

(83) E rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket. Ez a rendelet különösen törekszik a személyes adatok védelméről, a tulajdonhoz való jogról, illetve a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogról szóló 8., 17. és 47. cikk alkalmazásának az előmozdítására.

(84) A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet², és a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet³ alkalmazni kell a személyes adatoknak e rendelet keretében történő feldolgozására.

(85) Ez a rendelet nem sérti az 1182/71/EGK, Euratom tanácsi rendeletet⁴.

(86) Mivel e rendelet céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban e célok a határokon átnyúló fizetéseképtelenségi eljárások megfelelő lefolytatását szolgáló jogi keretek létrehozása miatt jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

(87) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 3. cikkével és (4a) cikkének (1) bekezdésével összhangban e tagállamok bejelentették, hogy részt kívánnak venni ennek a rendeletnek az elfogadásában és alkalmazásában.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

³ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

⁴ A Tanács 1182/71/EGK, Euratom rendelete (1971. június 3.) az időtartamokra, időpontokra és határidőkre vonatkozó szabályok meghatározásáról (HL L 124., 1971.6.8., 1. o.).

(88) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek a rendeletnek elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

(89) Az európai adatvédelmi biztos a vele folytatott konzultációt követően 2013. március 27-én nyilvánított véleményt¹,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Hatály

(1) Ezt a rendeletet olyan nyilvános, valamennyi hitelezőre kiterjedő (kollektív) eljárásokra kell alkalmazni - ideértve az előzetes eljárásokat is - amelyek a fizetéseképtelenségre vonatkozó jogszabályokon alapulnak, és amelyekben az adós megmentése, az adósságállomány rendezése, reorganizáció vagy felszámolás céljából

a) az adós vagyona feletti rendelkezési jogától teljes mértékben vagy részlegesen megfosztják, és fizetéseképtelenségi szakértőt jelölnek ki;

b) az adós vagyona, üzleti tevékenységei és tranzakciói bíróság ellenőrzése vagy felügyelete alá kerülnek; vagy

c) bíróság engedélyezi az egyedi végrehajtási eljárás ideiglenes felfüggesztését, vagy az a törvény erejénél fogva bekövetkezik, ezzel lehetőséget adva az adós és a hitelezők közötti tárgyalásokra, feltéve, hogy azok az eljárások, amelyekben a felfüggesztésre sor került, a hitelezők összességének védelmére alkalmas intézkedéseket nyújtanak, és az eljárások - ha nem sikerül bennük megállapodást elérni - az a) vagy b) pontban megjelölt eljárás előzetes eljárásaként szolgálnak.

Amennyiben az ebben a bekezdésben említett eljárás abban a helyzetben is indítható, ha a fizetéseképtelenség csak valószínűsíthető, akkor azt a célt szolgálja, hogy megakadályozza az adós fizetéseképtelenségét vagy az üzleti tevékenységének a megszűnését.

Az e bekezdés szerinti eljárások felsorolását az A. melléklet tartalmazza.

(2) Ez a rendelet nem vonatkozik az (1) bekezdésben említett eljárásokra, ha azok a következőket érintik:

a) biztosítók;

b) hitelintézetek;

c) befektetési vállalkozások és más vállalkozások, intézetek és vállalatok, amennyiben a 2001/24/EK irányelv vonatkozik rájuk; vagy

d) kollektív befektetési vállalkozások.

2. cikk

Fogalom meghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. "kollektív eljárás": olyan eljárás, amely az adós minden hitelezőjének vagy hitelezői jelentős részének a részvételével történik, feltéve, hogy az utóbbi esetben az eljárás az abban részt nem vevő hitelezők követeléseit nem befolyásolja;

2. "kollektív befektetési vállalkozások": a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben² meghatározott átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV) és a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben³ meghatározott alternatív befektetési alapok (ABA).

3. "vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adós": olyan adós, amelynek esetében olyan fizetéseképtelenségi eljárás indult, amely nem vonja maga után szükségszerűen fizetéseképtelenségi szakértő kijelölését, illetve az adós vagyonának kezeléséhez fűződő jogok és köteleességek teljes átadását fizetéseképtelenségi szakértő részére, és ahol az adós ennél fogva teljes mértékben vagy legalább részben továbbra is rendelkezik vagyona és üzleti tevékenységei felett;

4. "fizetéseképtelenségi eljárások": az A. mellékletben felsorolt eljárások;

5. "fizetéseképtelenségi szakértő": bármely olyan személy vagy szerv, akinek vagy amelynek - akár átmeneti alapon - az a feladata, hogy

i. ellenőrizze és befogadja a fizetéseképtelenségi eljárás keretében benyújtott követeléseket;

ii. képviselje a hitelezők együttes érdekeit;

iii. az adós rendelkezése alól kivont vagyontárgyakat részben vagy egészben kezelje;

iv. a iii. pontban említett vagyontárgyakat értékesítse; vagy

¹ HL C 358., 2013.12.7., 15. o.

² Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatív befektetési alap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.)

v. felügyelje az adós üzleti tevékenységeinek, illetve tranzakcióinak kezelését.

Az első albekezdésben említett személyeknek és szervezeteknek a felsorolását a B. melléklet tartalmazza;

6. "bírótság":

i. az 1. cikk (1) bekezdésének *b*) és *c*) pontjában, a 4. cikk (2) bekezdésében, az 5. és a 6. cikkben, a 21. cikk (3) bekezdésében, a 24. cikk (2) bekezdésének *j*) pontjában, a 36. és a 39. cikkben, valamint a 61-77. cikkben valamely tagállam igazságügyi szerve;

ii. minden más cikkben a tagállamban fizetésképtelenségi eljárás megindítására, a megindítás jóváhagyására vagy az ilyen eljárások során határozathozatalra felhatalmazott igazságügyi vagy bármely egyéb, hatáskörrel rendelkező szerv;

7. "fizetésképtelenségi eljárást megindító határozat" magában foglalja:

i. bármely bíróság fizetésképtelenségi eljárás megindításáról vagy ilyen eljárás megindításának jóváhagyásáról szóló határozatát; és

ii. a bíróság határozatát a fizetésképtelenségi szakértő kijelöléséről.

8. "az eljárás megindításának időpontja": az az időpont, amikor a fizetésképtelenségi eljárást megindító határozat hatályba lép, függetlenül attól, hogy a határozat jogerős-e vagy sem;

9. "a tagállam, amelynek területén a vagyon található" a következőket jelenti:

i. gazdasági társaságok névre szóló, nem a ii. pont szerinti részvényei esetében az a tagállam, amelynek területén a részvényt kibocsátó gazdasági társaság bejegyzett székhelye van;

ii. olyan pénzügyi eszközök esetében, melyek tulajdonjogát egy közvetítőnél vagy annak képviseletében vezetett nyilvántartásban vagy számlán szereplő tétel bizonyítja ("számlán szereplő értékpapírok"): az a tagállam, amelyikben azt a nyilvántartást vagy számlát vezetik, amelyen a tétel szerepel;

iii. hitelintézetnél vezetett számlán lévő pénzeszköz esetében a számla IBAN-számában megadott tagállam, illetve hitelintézetnél vezetett, IBAN-számmal nem rendelkező számlán lévő pénzeszköz esetében az a tagállam, ahol a számlát vezető hitelintézet központi ügyvezetése található, fióktelepnél, képviseletnél vagy más telephelynél vezetett számla esetében pedig az a tagállam, ahol a fióktelep, képviselet, illetve más telephely található;

iv. az i. pontban említettektől eltérő azon vagyontárgyak és jogok esetében, amelyek a tulajdonjog vagy a jogosultság fennállta a közhiteles nyilvántartásba való bejegyzéshez kötött: az a tagállam, amelynek a felügyelete alatt a nyilvántartást vezetik;

v. európai szabadalmak esetében azon tagállam, amelyre vonatkozóan az európai szabadalmat megadták;

vi. szerzői jog és szomszédos jogok esetében az a tagállam, amelynek területén a jogtulajdonos szokásos tartózkodási helye, illetve bejegyzett székhelye található;

vii. az i-iv. pontban említettektől eltérő materiális eszközök esetében: az a tagállam, amelynek a területén a vagyontárgy található;

viii. a iii. pontban szereplő vagyontárgyakhoz kapcsolódó követeléseket kivéve, a harmadik féllel szembeni követelések esetében: az a tagállam, amelynek területén a követeléseket teljesíteni köteles harmadik fél fő érdekeltségeinek központja található a 3. cikk (1) bekezdésével összhangban;

10. "telephely" bármely olyan működési hely, ahol az adós emberi és tárgyi erőforrásokkal nem átmeneti jellegű gazdasági tevékenységet folytat, vagy a fizetésképtelenségi főeljárás megindítására irányuló kérelmet megelőző háromhónapos időszakban ilyet folytatott;

11. "helyi hitelező": olyan hitelező, akinek, illetve amelynek az adóssal szemben fennálló követelése egy, az adós fő érdekeltségei központjának fekvése szerinti tagállamtól eltérő tagállamban levő telephely működéséből vagy azzal összefüggésben keletkeztek;

12. "külföldi hitelező": olyan hitelező - beleértve a tagállamok adóhatóságait és társadalombiztosítási intézményeit -, amelynek szokásos tartózkodási helye, lakóhelye vagy bejegyzett székhelye az eljárás megindításának helye szerinti államtól eltérő tagállamban van;

13. "cégcsoport": egy anyavállalat és annak minden leányvállalata;

14. "anyavállalat": egy vagy több leányvállalatot közvetlenül vagy közvetetten kontrolláló vállalkozás. Az olyan vállalkozás, amely a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel¹ összhangban összevont (konszolidált) pénzügyi kimutatásokat állít össze, anyavállalatnak minősül.

3. cikk

Nemzetközi joghatóság

(1) A fizetésképtelenségi eljárás ("fizetésképtelenségi főeljárás") megindítására azon tagállam bíróságai rendelkeznek joghatósággal, amelynek területén az adós fő érdekeltségeinek központja található. A fő érdekeltségek központja az a hely, ahol az adós érdekeltségeinek kezelését rendszeresen végzi, és ez harmadik személy részéről megállapítható.

Gazdasági társaság vagy jogi személy esetén az ellenkező bizonyításáig a bejegyzett székhelyet kell vélelmezni a fő érdekeltségek központjának. Ez a vélelem csak abban az esetben állhat fenn, ha a bejegyzett székhely a fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem benyújtását megelőző három hónapon belül nem került át másik tagállamba.

Önálló üzleti vagy szakmai tevékenységet végző magánszemély esetében az ellenkező bizonyításáig az adott magánszemély székhelyét kell a fő érdekeltségi központjának vélelmezni. Ez a vélelem csak abban az esetben állhat fenn, ha az adott magánszemély székhelye a fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem benyújtását megelőző három hónapon belül nem került át másik tagállamba.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

Egyéb magánszemély esetében az ellenkező bizonyításáig az adott magánszemély szokásos tartózkodási helyét kell a fő érdekeltiségi központjának vélelmezni. Ez a vélelem csak abban az esetben állhat fenn, ha az adott magánszemély szokásos tartózkodási helye a fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem benyújtását megelőző hat hónapon belül nem került át másik tagállamba.

(2) Ha az adós fő érdekeltiségeinek központja egy tagállam területén helyezkedik el, egy másik tagállam bírósága csak akkor rendelkezik joghatósággal az adós elleni fizetésképtelenségi eljárás megindítására, ha az adós telephellyel rendelkezik a másik tagállam területén. Ennek az eljárásnak a hatásai az adós utóbbi tagállam területén található vagyona korlátozódnak.

(3) Ha a fizetésképtelenségi eljárást az (1) bekezdés szerint indították, bármilyen utóbb indítandó eljárás a (2) bekezdés alapján csak másodlagos fizetésképtelenségi eljárás lehet.

(4) A (2) bekezdésben említett területi fizetésképtelenségi eljárást az (1) bekezdés szerinti fizetésképtelenségi főeljárás megindítása előtt kizárólag akkor lehet megindítani, ha:

a) az (1) bekezdés szerinti fizetésképtelenségi eljárást azok miatt a feltételek miatt nem lehet megindítani, amelyeket annak a tagállamnak a jogszabályai állapítanak meg, amelynek területén az adós fő érdekeltiségeinek központja található; vagy

b) a területi fizetésképtelenségi eljárás megindítását az alábbiak kérelmezik:

i. olyan hitelező, akinek a követelése egy olyan telephely működéséből vagy a vele való kapcsolatból ered, amely annak a tagállamnak a területén található, ahol a területi eljárás megindítása iránti kérelmet benyújtották; vagy

ii. olyan hatóság, amely a telephely szerinti tagállam joga értelmében jogosult fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet benyújtani.

Amikor fizetésképtelenségi főeljárás megindítására kerül sor, a területi fizetésképtelenségi eljárás másodlagos fizetésképtelenségi eljárássá alakul át.

4. cikk

A joghatóság vizsgálata

(1) A bíróságnak, amelyhez a fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet benyújtották, hivatalból meg kell vizsgálnia, hogy rendelkezik-e a 3. cikk értelmében joghatósággal. A fizetésképtelenségi eljárás megindításáról szóló határozatában a bíróságnak nevesítenie kell joghatósága alapját és különösen azt, hogy a joghatósága a 3. cikk (1) vagy a (2) bekezdésén alapul-e.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben a fizetésképtelenségi eljárás a nemzeti jog szerint nem bírósági határozat alapján indul, a tagállamok megbízhatják az ilyen eljárásban kijelölt fizetésképtelenségi szakértőt annak vizsgálatával, hogy a 3. cikk szerint rendelkezik-e az a tagállam joghatósággal, amelyben a fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet benyújtották. Ebben az esetben a fizetésképtelenségi szakértőnek az eljárást megindító határozatban nevesítenie kell a joghatóság alapját és különösen azt, hogy a joghatóság a 3. cikk (1) vagy (2) bekezdésén alapul-e.

5. cikk

A fizetésképtelenségi főeljárás megindítására vonatkozó határozat bírósági felülvizsgálata

(1) Az adós vagy bármely hitelező nemzetközi joghatósági szempontból bíróság előtt megtámadhatja a fizetésképtelenségi főeljárás megindítására vonatkozó határozatot.

(2) Amennyiben a nemzeti jog lehetővé teszi, a fizetésképtelenségi főeljárás megindítására vonatkozó határozat az (1) bekezdésben említettektől eltérő felek által is, illetve a nemzetközi joghatóság hiányától eltérő okból is megtámadható.

6. cikk

A közvetlenül a fizetésképtelenségi eljárásból származó és azzal szorosan összefüggő keresetekre vonatkozó joghatóság

(1) Azon tagállam bíróságai, amelynek területén a 3. cikk szerint a fizetésképtelenségi eljárást megindították, joghatósággal rendelkeznek az összes olyan keresetre, amelyek közvetlenül a fizetésképtelenségi eljárásból származnak, és azzal szorosan összefüggenek, mint például a megtámadási keresetek.

(2) Amennyiben egy, az (1) bekezdésben említett kereset összefügg egy ugyanazon alperessel szembeni másik, polgári és kereskedelmi ügyre vonatkozó keresettel, a fizetésképtelenségi szakértő mindkét keresetet benyújthatja azon tagállam bíróságain, amelynek területén az alperes lakóhelye/székhelye van, vagy több alperessel szembeni kereset esetében azon tagállam bíróságain, amelynek területén bármelyik alperes lakóhelye/székhelye van, feltéve, hogy ezek a bíróságok rendelkeznek joghatósággal az 1215/2012/EU rendelet értelmében.

Az első albekezdés vonatkozik a vagyon feletti rendelkezés jogát megőrző adósra is, feltéve, hogy a nemzeti jog lehetővé teszi a vagyon feletti rendelkezés jogát megőrző adós számára kereset indítását a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyon tekintetében.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában a keresetek akkor tekintendők összefüggőnek, ha olyan szoros kapcsolat áll fenn közöttük, hogy az elkülönített eljárásokban hozott, egymásnak ellentmondó határozatok elkerülése érdekében célszerű azokat együttesen tárgyalni és róluk együtt határozni.

7. cikk

Az alkalmazandó jog

(1) Amennyiben e rendelet eltérően nem rendelkezik, a fizetésképtelenségi eljárásra és joghatásaira annak a tagállamnak a jogát kell alkalmazni, amelynek területén az ilyen eljárást megindítják (az eljárás megindításának helye szerinti állam).

(2) Az eljárás megindításának helye szerinti állam joga határozza meg az ilyen eljárások megindításának, lefolytatásának és befejezésének feltételeit. Különösen meghatározza a következőket:

- a) mely adós ellen lehet fizetésképtelenségi eljárást indítani jogképessége tekintettel;
- b) a vagyontárgyakat, amelyek a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyon részét képezik, és az adós által a fizetésképtelenségi eljárás megindítását követően szerzett vagy rá háramló vagyontárgyak kezelését;
- c) az adóst és a fizetésképtelenségi szakértőt megillető jogokat;
- d) azokat a feltételeket, amelyek alapján beszámításokat lehet igényelni;
- e) a fizetésképtelenségi eljárásnak azokra a hatályos szerződésekre gyakorolt hatásait, amelyekben az adós szerződő fél;
- f) a fizetésképtelenségi eljárásnak az egyes hitelezők által indított eljárásokra gyakorolt hatásait, a folyamatban lévő peres eljárások kivételével;
- g) az adósnak a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyonával szemben előterjesztendő követeléseket és a fizetésképtelenségi eljárás megindítását követően keletkező követelések kezelését;
- h) a követelések előterjesztésének, igazolásának és elfogadásának szabályait;
- i) a vagyon értékesítéséből származó bevétel elosztásának szabályait, a követelések közötti rangsorolást, és azon hitelezők jogait, akik dologi jog vagy beszámítás alapján a fizetésképtelenségi eljárás megindítását követően részleges kielégítést nyertek;
- j) a fizetésképtelenségi eljárás - különösen egyezség által történő - befejezésének feltételeit és joghatásait;
- k) a hitelezőket a fizetésképtelenségi eljárás befejezése után megillető jogokat;
- l) a fizetésképtelenségi eljárás során felmerült költségek és kiadások viselését;
- m) a hitelezők összességének hátrányt okozó jogügyletek semmisségére, megtámadhatóságára és végrehajthatatlanságára vonatkozó szabályokat.

8. cikk

Harmadik személyek dologi jogai

(1) A fizetésképtelenségi eljárás megindítása nincs hatással a hitelezők vagy harmadik személyek dologi jogaira az adós olyan materiális és immateriális, ingó és ingatlan vagyontárgyai tekintetében, amelyek az eljárás megindításának időpontjában egy másik tagállam területén található, legyen szó akár meghatározott vagyontárgyról, akár meghatározatlan, változó összetételű vagyontárgyak összességéről.

(2) Az (1) bekezdésben említett jogok különösen a következők:

- a) a vagyontárgy közvetlen vagy közvetett elidegenítésének joga, az e vagyontárgyból származó bevételből vagy jövedelemből történő kielégítés joga, különösen zálogjog vagy jelzálogjog alapján;
- b) kizárólagos jog követelés behajtására, különösen követelésen alapított zálogjog vagy követelés biztosíték célú engedményezése révén;
- c) vagyontárgyak visszakövetelésének joga mindenkivel szemben, aki az arra jogosult fél akarata ellenére birtokolja vagy használja azokat;
- d) hasznélvezeti jog.

(3) A közhiteles nyilvántartásba bejegyzett és harmadik személlyel szemben érvényesíthető jog, amely alapján az (1) bekezdés szerinti dologi jog megszerezhető, dologi jognak tekintendő.

(4) Az (1) bekezdés nem zárja ki a 7. cikk (2) bekezdésének *m*) pontjában említett semmisségre, megtámadhatóságra vagy végrehajthatatlanságra alapított jogérvényesítést.

9. cikk

Beszámítás

(1) A fizetésképtelenségi eljárás megindítása nincsen hatással a hitelezőknek arra a jogára, hogy követeléseik beszámítását kérjék az adós követeléseivel szemben, amennyiben a fizetésképtelen adós követelésére alkalmazandó jog az ilyen beszámítást megengedi.

(2) Az (1) bekezdés nem zárja ki a 7. cikk (2) bekezdésének *m*) pontjában említett semmisségre, megtámadhatóságra vagy végrehajthatatlanságra alapított jogérvényesítést.

10. cikk

Tulajdonjog fenntartása

(1) Egy vagyontárgy vevője elleni fizetésképtelenségi eljárás megindítása nincs hatással a tulajdonjog fenntartásán alapuló eladói jogokra, ha az eljárás megindításának időpontjában a vagyontárgy az eljárás megindításának helye szerinti államtól eltérő tagállam területén volt.

(2) A vagyontárgy átadása után a vagyontárgy eladója elleni fizetésképtelenségi eljárás megindítása nem szolgálhat az adásvételtől történő elállás alapjául, és nem akadályozza a vevő tulajdonszerzését, ha az eljárás megindításának időpontjában az eladott vagyontárgy az eljárás megindításának helye szerinti államtól eltérő tagállam területén volt.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés nem zárja ki a 7. cikk (2) bekezdésének *m*) pontjában említett semmisségre, megtámadhatóságra és végrehajthatatlanságra alapított jogérvényesítést.

11. cikk

Az ingatlanra vonatkozó szerződések

(1) A fizetésképtelenségi eljárásnak az ingatlan megszerzésére vagy használatára irányuló szerződésre gyakorolt hatásait kizárólag annak a tagállamnak a joga szabályozza, amelynek területén az ingatlan található.

(2) A fizetésképtelenségi főeljárást megindító bíróság rendelkezik joghatósággal az ilyen szerződések felmondásának vagy módosításának jóváhagyására amennyiben:

a) az e cikkben említett szerződésekre alkalmazandó tagállami jogszabály úgy rendelkezik, hogy az ilyen szerződés csak a fizetésképtelenségi eljárást megindító bíróság jóváhagyásával mondható fel vagy módosítható, és

b) az adott tagállamban nem indítottak fizetésképtelenségi eljárást.

12. cikk

Fizetési rendszerek és pénzügyi piacok

(1) A 8. cikk sérelme nélkül a fizetésképtelenségi eljárás által a fizetési vagy elszámolási rendszerek tagjainak vagy pénzügyi piacok feleinek jogaira és kötelezettségeire gyakorolt hatások tekintetében kizárólag a tagállamnak az adott rendszerre vagy piacra alkalmazandó joga irányadó.

(2) Az (1) bekezdés nem zárja ki a fizetések vagy jogügyletek semmisségét, megtámadhatóságát vagy végrehajthatatlanságát az érintett fizetési rendszerre vagy pénzügyi piacra irányadó jogszabályi rendelkezések alapján.

13. cikk

Munkaszerződések

(1) A fizetésképtelenségi eljárásnak munkaszerződésekre és munkaviszonyokra gyakorolt hatásait kizárólag a tagállam munkaszerződésekre alkalmazandó joga szabályozza.

(2) Az e cikkben említett szerződések felmondásának vagy módosításának jóváhagyására vonatkozó joghatóságát megtartja a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindításának lehetséges helyszínéül szolgáló tagállami bíróság még abban az esetben is, ha az adott tagállamban nem indult fizetésképtelenségi eljárás.

Az első albekezdést kell alkalmazni azokra a hatóságokra is, amelyek a nemzeti jog értelmében hatáskörrel rendelkeznek az e cikkben említett szerződések felmondásának vagy módosításának jóváhagyására.

14. cikk

A nyilvántartásba vételhez kötött jogokra gyakorolt hatások

A fizetésképtelenségi eljárásnak az adós ingatlanon, hajón vagy légi járműn fennálló, közhiteles nyilvántartásba való bejegyzéshez kötött jogaira gyakorolt hatásaira annak a tagállamnak a joga irányadó, amelynek a felügyelete alatt a nyilvántartást vezetik.

15. cikk

Egységes hatályú európai szabadalmak és közösségi védjegyek

Ennek a rendeletnek az alkalmazásában egységes hatályú európai szabadalmat, közösségi védjegyet vagy az uniós jogszabályok által bevezetett más hasonló jogot csak a 3. cikk (1) bekezdésében említett eljárásokban lehet érvényesíteni.

16. cikk

Hátrányt okozó jogügyletek

A 7. cikk (2) bekezdésének *m*) pontját nem kell alkalmazni, ha az összes hitelező számára hátrányos jogügylet által előnyhöz jutó személy bizonyítja, hogy

- a) az adott jogügyletre az eljárás megindításának helye szerinti államtól eltérő tagállam joga irányadó; és
b) ez az említett tagállam joga a vonatkozó esetben nem teszi lehetővé a jogügylet semmilyen megtámadását.

17. cikk

Harmadik személy vevők védelme

Amennyiben a fizetésképtelenségi eljárás megindítását követően létrejött jogügylet révén az adós visszterhesen elidegenít:

- a) ingatlant
b) olyan hajót vagy légi járművet, amelyet közhiteles nyilvántartásba kell bejegyezni, vagy
c) olyan értékpapírt, amelyek létezéséhez szükséges a jogszabály által meghatározott nyilvántartásba való bejegyzés, az ilyen jogügylet érvényességét annak az államnak a joga szabályozza, amelynek területén az ingatlan található, vagy amelynek felügyelete alatt a nyilvántartást vezetik.

18. cikk

A fizetésképtelenségi eljárások hatása a folyamatban lévő peres és választott bírósági eljárásokra

A fizetésképtelenségi eljárásoknak az adós fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyonának részét képező vagyontárggyal vagy joggal kapcsolatos, folyamatban lévő peres vagy folyamatban lévő választott bírósági eljárásra gyakorolt hatásaira kizárólag annak a tagállamnak a joga alkalmazandó, ahol a peres eljárás folyamatban van vagy ahol a választott bíróság székhelye található.

II. FEJEZET

A FIZETÉSKÉPTELENSÉGI ELJÁRÁS ELISMERÉSE

19. cikk

Alapelv

(1) A 3. cikk alapján joghatósággal rendelkező tagállam bírósága által hozott, fizetésképtelenségi eljárást megindító határozatot az összes többi tagállamban attól kezdve kell elismerni, hogy az hatályossá válik az eljárás megindításának helye szerinti államban.

Az első albekezdésben meghatározott szabályt akkor is alkalmazni kell, ha az adós ellen perképessége hiánya miatt a fizetésképtelenségi eljárás más tagállamokban nem volna megindítható.

(2) A 3. cikk (1) bekezdésében említett eljárás elismerése nem zárja ki, hogy egy másik tagállam bírósága a 3. cikk (2) bekezdésében említett eljárást indítson. Az utóbbi eljárás a III. fejezet értelmében vett másodlagos fizetésképtelenségi eljárás.

20. cikk

Az elismerés joghatásai

(1) A 3. cikk (1) bekezdésében említettek szerint fizetésképtelenségi eljárást megindító határozat, minden további alaki követelmény nélkül, bármely más tagállamban az eljárás megindításának helye szerinti állam joga szerinti joghatóságokkal rendelkezik, feltéve, hogy e rendelet eltérően nem rendelkezik és amennyiben a másik tagállamban nem indítottak a 3. cikk (2) bekezdésében említett eljárást.

(2) A 3. cikk (2) bekezdésében említett eljárás joghatását egy másik tagállamban nem kifogásolhatják. A hitelezők jogainak bármilyen korlátozása, különösen a fizetési haladék vagy a tartozáselengedés, csak a hozzájárulásukat adó hitelezők esetében van hatással másik tagállam területén található vagyona.

21. cikk

A fizetésképtelenségi szakértő hatásköre

(1) A 3. cikk (1) bekezdése alapján joghatósággal rendelkező bíróság által kijelölt fizetéseképtelenségi szakértő gyakorolhatja az eljárás megindításának helye szerinti állam joga által ráruházott összes hatáskört egy másik tagállamban, amennyiben ott nem indítottak másik fizetéseképtelenségi eljárást, és ezzel ellentétes védelmi intézkedést se hoztak fizetéseképtelenségi eljárás megindítására irányuló kérelem alapján. A 8. és 10. cikkekre figyelemmel, a fizetéseképtelenségi szakértő elviheti az adós vagyontárgyait annak a tagállamnak a területéről, ahol azok találhatóak.

(2) A 3. cikk (2) bekezdése alapján joghatósággal rendelkező bíróság által kijelölt fizetéseképtelenségi szakértő bármely más tagállamban bíróság előtti vagy bíróságon kívüli eljárásban hivatkozhat arra, hogy az ingó vagyont a fizetéseképtelenségi eljárás megindítását követően az eljárás megindításának helye szerinti állam területéről a másik tagállam területére helyezték át. A fizetéseképtelenségi szakértő a hitelezők érdekében bármely megtámadási keresettel élhet.

(3) Hatáskörének gyakorlásakor a fizetéseképtelenségi szakértő annak a tagállamnak a joga szerint jár el, amelynek a területén intézkedéseket készül hozni, különös tekintettel a vagyon értékesítését szolgáló eljárásokra. E hatáskör nem terjedhet ki kényszerintézkedések alkalmazására - kivéve, ha azt az említett tagállam bírósága rendeli el -, illetve jogvitákban vagy egyéb vitákban való döntésre.

22. cikk

A fizetéseképtelenségi szakértő kijelölésének igazolása

A fizetéseképtelenségi szakértő kijelölését az eredeti kijelölési határozat hiteles másolatával vagy a joghatósággal rendelkező bíróság által kiadott bármely más tanúsítvánnyal igazolják.

Előírható annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén vagy egyik hivatalos nyelvén készült fordítás, amelynek a területén el fog járni. Hitelesítés vagy más hasonló alaki követelmény nem írható elő.

23. cikk

Visszatérítés és beszámítás

(1) Az a hitelező, akinek a 3. cikk (1) bekezdésében említett eljárás megindítását követően bármely módon, különösen végrehajtással, részlegesen vagy teljesen kielégítésre került egy követelése az adós egy másik tagállam területén található vagyontárgyából, a 8. és 10. cikkekre is figyelemmel visszatéríti a fizetéseképtelenségi szakértőnek azt, amit megszerzett.

(2) A hitelezőkkel szembeni egyenlő bánásmód biztosítása érdekében az a hitelező, amely a fizetéseképtelenségi eljárás során megkapta követelése arányos kielégítését, csak akkor részesedik a más eljárásokban keletkezett felosztásból, ha azonos besorolású vagy kategóriájú hitelezők ezekben az egyéb eljárásokban egyenértékű vagyონrészt kaptak.

24. cikk

Fizetéseképtelenségi nyilvántartások létrehozása

(1) A tagállamok létrehozhatnak és fenntartanak a területükön egy vagy több olyan nyilvántartást, amelyekben közlésezik a fizetéseképtelenségi eljárásokkal kapcsolatos információkat (a továbbiakban: fizetéseképtelenségi nyilvántartások). Ezeket az információkat az eljárás megindítását követően a lehető leghamarabb közzé kell tenni.

(2) Az (1) bekezdésben említett információt a 27. cikkben meghatározott feltételek mellett a nyilvánosság számára elérhetővé kell tenni, és annak magában kell foglalnia az alábbiakat ("kötelező információ"):

- a) a fizetéseképtelenségi eljárás megindításának időpontja;
- b) a fizetéseképtelenségi eljárás megindításáról határozó bíróság és adott esetben az ügy hivatkozási száma;
- c) a megindított fizetéseképtelenségi eljárásnak az A. melléklet szerinti típusa, valamint adott esetben a nemzeti joggal összhangban megindított ilyen eljárások megfelelő altípusa;
- d) az eljárás megindítását lehetővé tevő joghatóság a 3. cikk (1), (2) vagy (4) bekezdésén alapul-e;
- e) amennyiben az adós gazdasági társaság vagy jogi személy, az adós neve, nyilvántartási száma, bejegyzett székhelye, illetve - amennyiben az ettől eltérő - postai címe;
- f) amennyiben az adós - akár önálló üzleti vagy szakmai tevékenységet végző, akár nem végző - magánszemély, az adós neve, adott esetben nyilvántartási száma, postai címe, vagy amennyiben a cím védett, születési helye és ideje;
- g) adott esetben az eljárásban kijelölt fizetéseképtelenségi szakértő neve, postai címe vagy e-mail címe;
- h) a követelések előterjesztésének határideje, amennyiben van ilyen, illetve a határidő meghatározására szolgáló kritériumokra való utalás;

i) adott esetben a fizetéseképtelenségi főeljárás befejezésének időpontja;

j) az a bíróság, amely előtt a fizetéseképtelenségi eljárás megindítására vonatkozó határozat az 5. cikkel összhangban megtámadható és adott esetben ennek határideje, illetve a határidő meghatározására szolgáló kritériumokra való utalás.

(3) A (2) bekezdés nem zárja ki, hogy a tagállamok saját nemzeti fizetéseképtelenségi nyilvántartásaikban dokumentumokat vagy további információkat szerepeltessenek, például a vezetők a fizetéseképtelenséggel összefüggő eltiltásával kapcsolatban.

(4) A tagállamok nem kötelesek az e cikk (1) bekezdésében említett, önálló üzleti vagy szakmai tevékenységet nem végző magánszemélyekre vonatkozó információkat feltüntetni a fizetéseképtelenségi nyilvántartásaikban, illetve ezeket az információkat közzétenni az e nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül, amennyiben az e cikk (2) bekezdése j) pontjában említett elemekről az 54. cikk alapján tájékoztatják az ismert külföldi hitelezőket.

Amennyiben valamelyik tagállam él az első albekezdésben említett lehetőséggel, a fizetéseképtelenségi eljárás nem érintheti azon külföldi hitelezők követeléseit, akik/amelyek nem kapták meg az első albekezdésben említett információkat.

(5) Az információk nyilvántartásokban való, e rendelet szerinti közzétételének nem lehet a nemzeti jogban és az 55. cikk (6) bekezdésében meghatározottaktól eltérő joghatása.

25. cikk

A fizetéseképtelenségi nyilvántartások összekapcsolása

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén a fizetéseképtelenségi nyilvántartások összekapcsolására szolgáló decentralizált rendszert hoz létre. Ennek a rendszernek a fizetéseképtelenségi nyilvántartásokból és az európai e-igazságügyi portálból kell állnia, amelynek nyilvános központi elektronikus hozzáférési pontként kell szolgálnia a rendszerben tárolt információkhoz. A rendszernek az uniós intézmények valamennyi hivatalos nyelvén keresési szolgáltatást kell biztosítani annak érdekében, hogy elérhetővé váljanak a kötelező információk, valamint a fizetéseképtelenségi nyilvántartásokban található mindazon egyéb dokumentumok vagy információk, amelyeket a tagállamok az európai e-igazságügyi portálon keresztül hozzáférhetővé kívánnak tenni.

(2) A Bizottság 2019. június 26-ig a 87. cikk szerinti eljárással összhangban végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja az alábbiakat:

a) a fizetéseképtelenségi nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszer interfészének leírása alapján az elektronikus kommunikáció és információcsere módjait meghatározó műszaki leírás;

b) azon technikai intézkedések, amelyek biztosítják az információtechnológiai biztonsági minimumkövetelmények betartását a fizetéseképtelenségi nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszerben való információáramlás és -megosztás tekintetében;

c) az európai e-igazságügyi portál által nyújtott, a 24. cikk szerinti információkon alapuló keresési szolgáltatással kapcsolatos minimális kritériumok;

d) a 24. cikk szerinti információkon alapuló ilyen keresések eredményeinek megjelenítésével kapcsolatos minimális kritériumok;

e) az összekapcsolásra szolgáló rendszer által biztosított szolgáltatások elérhetőségének eszközei és műszaki feltételei;

f) az A. mellékletben felsorolt nemzeti fizetéseképtelenségi eljárások tömör magyarázatát tartalmazó glosszárrium.

26. cikk

A fizetéseképtelenségi nyilvántartások létrehozásának és összekapcsolásának költségei

(1) A fizetéseképtelenségi nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszer létrehozását, fenntartását és jövőbeli fejlesztését az Unió általános költségvetéséből kell finanszírozni.

(2) Minden tagállam maga viseli a nemzeti fizetéseképtelenségi nyilvántartásai létrehozásának és az európai e-igazságügyi portállal való interoperábilissá tételének, valamint azok kezelésének, üzemeltetésének és fenntartásának költségeit. Mindez nem érinti azt, hogy e tevékenységek elősegítésére az Unió pénzügyi programjai keretében támogatást lehet igényelni.

27. cikk

Az információkhoz az összekapcsolásra szolgáló rendszeren keresztül való hozzáférés feltételei

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 24. cikk (2) bekezdésének a)-j) pontjában említett kötelező információk térítésmentesen hozzáférhetőek legyenek a fizetéseképtelenségi nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül.

(2) Ez a rendelet nem zárja ki, hogy a tagállamok méltányos díjat számítsanak fel a 24. cikk (3) bekezdésében említett dokumentumokhoz, illetve további információkhoz a fizetéseképtelenségi nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül való hozzáférésért.

(3) A tagállamok a 25. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett minimális kritériumokon túlmenően az adásra vonatkozó kiegészítő keresési kritériumok megadásához köthetik az önálló üzleti vagy szakmai tevékenységet nem végző magánszemélyekre vonatkozó kötelező információkhoz, valamint az önálló üzleti vagy szakmai tevékenységet végző magánszemélyekre vonatkozó kötelező információkhoz való hozzáférést, amennyiben a fizetéseképtelenségi eljárás nem az adott tevékenységhez kapcsolódik.

(4) A tagállamok a (3) bekezdésben említett információkhoz való hozzáférés feltételeként előírhatják, hogy ezt az illetékes hatóságtól kérelmezni kell. A tagállamok a hozzáférés feltételeként azt is előírhatják, hogy ellenőrizni kell, fűződik-e jogos érdek az ezen információkhoz való hozzáféréshez. A kérelmező személy számára lehetővé kell tenni, hogy az információnyújtás iránti kérelmét egy formanyomtatvány révén elektronikus úton nyújthassa be az európai e-igazságügyi portálon keresztül. Amennyiben a jogos érdek megléte követelmény, a kérelmező számára lehetővé kell tenni, hogy a kérelmét a vonatkozó dokumentumok elektronikus másolatával támassza alá. Az illetékes hatóságnak három munkanapon belül választ kell adnia a kérelmező számára.

A kérelmező nem kötelezhető arra, hogy fordítást nyújtson be a kérelmét alátámasztó dokumentumokról, vagy hogy viselje az illetékes hatóság részéről esetlegesen felmerülő fordítási költségeket.

28. cikk

Közzététel más tagállamban

(1) A fizetésképtelenségi szakértőnek vagy a vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adósnak kérnie kell, hogy a fizetésképtelenségi eljárást megindító határozatot és adott esetben a fizetésképtelenségi szakértőt kijelölő határozatot - az adott tagállamban előírt közzétételi eljárásnak megfelelően - tegyék közzé bármely más olyan tagállamban, ahol az adósnak telephelye van. A közzétételben adott esetben meg kell nevezni a kijelölt fizetésképtelenségi szakértőt, továbbá meg kell határozni, hogy a 3. cikk (1) vagy (2) bekezdése szerinti joghatósági szabályt alkalmazták.

(2) A fizetésképtelenségi szakértő vagy a vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adós kérheti, hogy az (1) bekezdésben említett információt - az adott tagállamban előírt közzétételi eljárásnak megfelelően - tegyék közzé bármely más olyan tagállamban, ahol a fizetésképtelenségi szakértő vagy a vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adós azt szükségesnek tartja.

29. cikk

Más tagállam közhiteles nyilvántartásába való bejegyzés

(1) Amennyiben annak a tagállamnak a joga, amelyben az adós telephellyel rendelkezik, és ahol az említett telephely szerepel e tagállam valamely közhiteles nyilvántartásában, vagy amennyiben annak a tagállamnak a joga, amelynek területén az adós ingatlana található, előírja, hogy a 28. cikkben említett, a fizetésképtelenségi eljárás megindítására vonatkozó információkat közzé kell tenni az ingatlan-nyilvántartásban, a cégnyilvántartásban vagy más közhiteles nyilvántartásban, a fizetésképtelenségi szakértő vagy a vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adós minden szükséges intézkedést megtesz a nyilvántartásba való bejegyzés biztosítására.

(2) A fizetésképtelenségi szakértő vagy a vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adós bármely más tagállamban kérheti a nyilvántartásba való bejegyzést, amennyiben az ilyen bejegyzést a nyilvántartás helye szerinti tagállam joga lehetővé teszi.

30. cikk

Költségek

A 28. és 29. cikkben előírt közzététel és bejegyzés költségeit az eljárás során felmerült költségeknek és kiadásoknak kell tekinteni.

31. cikk

Kötelezettség teljesítése az adós számára

(1) Ha egy tagállamban egy kötelelem alapján olyan adós javára teljesítettek, aki ellen egy másik tagállamban fizetésképtelenségi eljárást indítottak, miközben a kötelezettséget annak az eljárásnak a fizetésképtelenségi szakértője számára kellett volna teljesíteni, a kötelelem alapján teljesítő személyt, ha nem tudott az eljárás megindításáról, úgy kell tekinteni, mint aki szabadult a kötelemből.

(2) Ha egy ilyen kötelezettséget még a 28. cikkben előírt közzétételt megelőzően teljesítenek, a teljesítő személyről az ellenkező bizonyításáig vélelmezni kell, hogy nem tudott a fizetésképtelenségi eljárás megindításáról; ha az ilyen közzétételt követően teljesít, a teljesítő személyről az ellenkező bizonyításáig vélelmezni kell, hogy tudott az eljárás megindításáról.

32. cikk

Egyéb bírósági határozatok elismerése és végrehajthatósága

(1) Minden további alaki követelmény nélkül el kell ismerni az olyan bíróság által hozott, fizetéseképtelenségi eljárás lefolytatására és befejezésére vonatkozó határozatokat, valamint jóváhagyott egyezségeket, amelynek az eljárás megindítására vonatkozó határozatát a 19. cikkkel összhangban elismerték. Az ilyen határozatokat az 1215/2012/EU rendelet 39-44. cikkének és 47-57. cikkének megfelelően kell végrehajtani.

Az első albekezdést a fizetéseképtelenségi eljárásokból közvetlenül származó és a hozzájuk szorosan kapcsolódó határozatokra abban az esetben is alkalmazni kell, ha azokat egy másik bíróság hozta.

Az első albekezdést a fizetéseképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem benyújtását követően hozott, vagy azzal összefüggő védelmi intézkedésekre vonatkozó határozatokra is alkalmazni kell.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említettektől eltérő határozatok elismerését és végrehajtását az 1215/2012/EU rendelet szabályozza, feltéve, hogy az említett rendelet alkalmazandó.

33. cikk

Közrend

Bármely tagállam elutasíthatja egy másik tagállamban indított fizetéseképtelenségi eljárás elismerését vagy az ilyen eljárásokkal kapcsolatban hozott határozat végrehajtását, ha az ilyen elismerés vagy végrehajtás hatása nyilvánvalóan ellentétes az adott állam közrendjével, különösen az alapvető elvekkel vagy az alkotmányos jogokkal és az egyéni szabadságjogokkal.

III. FEJEZET

MÁSODLAGOS FIZETÉSEKÉPTELENSÉGI ELJÁRÁSOK

34. cikk

Az eljárás megindítása

Ha egy tagállam bírósága fizetéseképtelenségi főeljárást indít, amelyet egy másik tagállam elismer, a másik tagállamnak a 3. cikk (2) bekezdése alapján joghatósággal rendelkező bírósága e fejezet rendelkezéseivel összhangban másodlagos fizetéseképtelenségi eljárást indíthat. Amennyiben a fizetéseképtelenségi főeljáráshoz szükséges, hogy az adós fizetéseképtelen legyen, az esetlegesen másodlagos fizetéseképtelenségi eljárást indító tagállamban az adós fizetéseképtelensége nem vizsgálható újra. A másodlagos fizetéseképtelenségi eljárásnak a hatásai az adós azon tagállam területén található vagyontárgyaira korlátozódnak, amelynek területén az eljárást megindították.

35. cikk

Alkalmazandó jog

Amennyiben e rendelet eltérően nem rendelkezik, a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárásra annak a tagállamnak a joga irányadó, amelynek területén a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárást megindítják.

36. cikk

Kötelezettségvállaláshoz való jog a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás elkerülése érdekében

(1) A másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás megindításának elkerülése érdekében a fizetéseképtelenségi főeljárás fizetéseképtelenségi szakértője egyoldalú kötelezettségvállalást (a továbbiakban: kötelezettségvállalás) tehet azon vagyontárgyak tekintetében, amelyek abban a tagállamban találhatóak, ahol másodlagos fizetéseképtelenségi eljárást lehetne indítani, arra vonatkozóan, hogy e vagyontárgyak vagy az értékesítésükből származó bevétel felosztása során tiszteletben tartja a nemzeti jog szerinti azon felosztási és elsőbbségi jogokat, amelyekkel a hitelezők akkor bírtak volna, ha másodlagos fizetéseképtelenségi eljárást indítottak volna az adott tagállamban. A kötelezettségvállalásban meg kell határozni az annak alapjául szolgáló ténybeli feltevéseket, különös tekintettel az érintett tagállamban található vagyontárgyak értékére és az ezek értékesítésére rendelkezésre álló lehetőségekre.

(2) Az e cikkkel összhangban tett kötelezettségvállalás esetén az (1) bekezdésben említett vagyontárgyak értékesítéséből származó bevétel felosztására, a hitelezők követeléseinek rangsorolására és az (1) bekezdésben említett vagyontárgyakra vonatkozó hitelezői jogokra azon tagállam joga az irányadó, amelyben másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás lett volna indítható. Az (1) bekezdésben említett vagyontárgyak meghatározása vonatkozásában az irányadó időpont a kötelezettségvállalás időpontja.

(3) A kötelezettségvállalást azon tagállam hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelveinek egyikén kell megtenni, amelyben másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás lett volna indítható, illetve amennyiben az adott tagállamnak több hivatalos nyelve van, annak a területnek a hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelveinek egyikén, ahol másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás lett volna indítható.

(4) A kötelezettségvállalást írásban kell megtenni. A kötelezettségvállalásra a fizetésképtelenségi főeljárás megindítása szerinti állam bármely egyéb alaki követelményei, valamint - amennyiben léteznek - a felosztásra vonatkozó jóváhagyási követelményei alkalmazandók.

(5) A kötelezettségvállalást az ismert helyi hitelezőknek jóvá kell hagyniuk. A helyreállítási tervek elfogadására a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítására jogosult tagállamnak a joga értelmében alkalmazandó, a minősített többséggel és a szavazással kapcsolatos szabályokat a kötelezettségvállalás jóváhagyására is alkalmazni kell. Amennyiben a nemzeti jog azt lehetővé teszi, a hitelezőknek lehetőséget kell biztosítani arra, hogy távközlési eszközök segítségével részt vehessenek a szavazásban. A fizetésképtelenségi szakértőnek tájékoztatnia kell az ismert helyi hitelezőket a kötelezettségvállalásról, valamint az annak jóváhagyására vagy elutasítására vonatkozó szabályokról és eljárásokról.

(6) Azt a kötelezettségvállalást, amelyet ennek a cikknek megfelelően tettek meg és hagytak jóvá, a vagyon vonatkozásában kötelezőnek kell tekinteni. Amennyiben a 37. és a 38. cikknek megfelelően másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítására kerül sor, a fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértője átad a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás fizetésképtelenségi szakértőjének minden olyan vagyontárgyat, amelyet a kötelezettségvállalás megtételét követően vitt el az adott tagállam területéről, vagy amennyiben már értékesítették ezeket a vagyontárgyakat, az azokból származó bevételt.

(7) Amennyiben a fizetésképtelenségi szakértő kötelezettségvállalást tett, a vagyontárgyak és a bevétel (1) bekezdés szerinti felosztása előtt értesíti a helyi hitelezőket a tervezett felosztásról. Ha a tájékoztatás nem felel meg a kötelezettségvállalás feltételeinek vagy az alkalmazandó jognak, bármelyik helyi hitelező megtámadhatja e felosztást azon tagállam bírósága előtt, amelyben a fizetésképtelenségi főeljárást megindították annak érdekében, hogy a felosztásra a kötelezettségvállalás feltételeivel és az alkalmazandó joggal összhangban kerüljön sor. Ilyen esetben addig nem kerülhet sor felosztásra, amíg a bíróság határozatot nem hozott a felosztás megtámadásával kapcsolatban.

(8) A helyi hitelezők kérhetik azon tagállam bíróságát, amelyben a fizetésképtelenségi főeljárást megindították, hogy kötelezze a fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértőjét arra, hogy hozza meg a fizetésképtelenségi főeljárás megindítása szerinti állam joga alapján alkalmazható azon megfelelő intézkedéseket, amelyek szükségesek a kötelezettségvállalás feltételeinek való megfelelés biztosításához.

(9) A helyi hitelezők is fordulhatnak annak a tagállamnak a bíróságához, amelyben másodlagos fizetésképtelenségi eljárást lehetett volna indítani, annak érdekében, hogy kérelmezzék a bíróságtól olyan ideiglenes vagy biztosítási intézkedések meghozatalát, amelyek révén biztosítható, hogy a fizetésképtelenségi szakértő tiszteletben tartsa a kötelezettségvállalás feltételeit.

(10) A fizetésképtelenségi szakértő felel minden olyan kárért, amelyet az e cikkben meghatározott kötelezettségek és előírások be nem tartásával a helyi hitelezőknek okozott.

(11) E cikk alkalmazásában az a hatóság, amelynek a székhelye abban a tagállamban van, amelyikben másodlagos fizetésképtelenségi eljárást lehetett volna indítani, és amely a 2008/94/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek¹ megfelelően köteles garantálni a munkavállalók munkaszerződésből vagy munkaviszonyokból származó fennálló követeléseinek kifizetését, helyi hitelezőnek tekintendő, amennyiben a nemzeti jog ezt írja elő.

37. cikk

Másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindításának kérelmezéséhez való jog

(1) Másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítását kérheti:

a) a fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértője;
b) bármely más személy vagy hatóság, aki, illetve amely jogosult fizetésképtelenségi eljárás megindításának kérelmezésére annak a tagállamnak a joga szerint, amelynek a területén a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítását kérik.

(2) Amennyiben egy kötelezettségvállalás a 36. cikkkel összhangban jogilag kötelező erejűvé vált, a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet a kötelezettségvállalás jóváhagyásáról szóló tájékoztatás kézhezvételétől számított 30 napon belül lehet előterjeszteni.

38. cikk

A másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítására vonatkozó határozat

(1) Az a bíróság, amelyhez a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet benyújtották, azonnal értesíti a fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértőjét vagy a vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adóst, és lehetővé teszi számára a kérelemmel kapcsolatos álláspontjának ismertetését.

(2) Amennyiben a fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértője a 36. cikkkel összhangban kötelezettségvállalást tett, az e cikk (1) bekezdésében említett bíróság a fizetésképtelenségi szakértő kérésére nem indít másodlagos fizetésképtelenségi eljárást abban az esetben, ha meggyőződött arról, hogy a kötelezettségvállalás megfelelően védi a helyi hitelezők általános érdekeit.

(3) Amennyiben az egyéni végrehajtási eljárások ideiglenes felfüggesztésére került sor annak érdekében, hogy az adós és hitelezői tárgyalásokat folytathassanak egymással, a bíróság a fizetésképtelenségi szakértő vagy a vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adós kérésére legfeljebb három hónapra felfüggesztheti a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítását, feltéve ha megfelelő intézkedések védik a helyi hitelezők érdekeit.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/94/EK irányelve (2008. október 22.) a munkáltató fizetésképtelensége esetén a munkavállalók védelméről (HL L 283., 2008.10.28., 36. o.).

Az (1) bekezdésben említett bíróság a helyi hitelezők érdekeinek védelme érdekében elrendelhet biztosítási intézkedéseket, amelyeknek keretében arra utasíthatja a fizetésképtelenségi szakértőt vagy a vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adóst, hogy az adós telephelye szerinti tagállamból ne vigyen el vagyontárgyat, vagy mellőzze az ott található vagyontárgyak elidegenítését, kivéve, ha erre a rendes üzletmenet keretében kerül sor. A bíróság ezen túlmenően más intézkedéseket is elrendelhet azért, hogy védje a helyi hitelezők érdekeit az eljárás felfüggesztése alatt, kivéve, ha az összeegyeztethetetlen a polgári eljárásról szóló nemzeti szabályokkal.

A bíróság hivatalból vagy bármelyik hitelező kérelmére megszünteti a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindításának felfüggesztését, amennyiben a felfüggesztés ideje alatt az első albekezdésben említett tárgyalások során megállapodást sikerült elérni.

A bíróság hivatalból vagy bármelyik hitelező kérelmére megszüntetheti a felfüggesztést, ha a felfüggesztés hatályban maradása sérti a hitelezők jogait, különösen akkor, ha a tárgyalások megszakadtak vagy egyértelművé vált az, hogy eredményes lezárásukra nincs esély, vagy ha a fizetésképtelenségi szakértő vagy a vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adós nem tartotta be a vagyontárgyai elidegenítésére vagy a telephely szerinti tagállamból való eltávolítására vonatkozóan elrendelt tilalmat.

(4) A fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértőjének kérelmére az (1) bekezdésben említett bíróság indíthat az eredeti kérelemben szereplőtől eltérő típusú, az A. mellékletben felsorolt fizetésképtelenségi eljárást, feltéve, hogy teljesülnek az említett típusú eljárás megindítására vonatkozó, az adott nemzeti jog szerint fennálló feltételek, és feltéve, hogy az említett típusú eljárás a legmegfelelőbb a helyi hitelezők érdekei, valamint a fő- és másodlagos eljárás közötti koherencia szempontjából. A 34. cikk második mondatát alkalmazni kell.

39. cikk

A másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítására vonatkozó határozat bírósági felülvizsgálata

A fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértője megtámadhatja a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítására vonatkozó határozatot a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindításának helye szerinti tagállam bírósága előtt arra hivatkozva, hogy a bíróság nem tett eleget a 38. cikkben foglalt feltételeknek és követelményeknek.

40. cikk

A költségek és kiadások előlegezése

Ha a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítása kérelmezésének helye szerinti tagállam a joga megköveteli, hogy az adós vagyona elegendő legyen az eljárás költségeinek és kiadásainak teljes vagy részleges fedezésére, a bíróság az ilyen kérelem kézhezvételekor kérheti, hogy a kérelmező előlegezze meg a költségeket, vagy nyújtson megfelelő biztosítékot.

41. cikk

A fizetésképtelenségi szakértők közötti együttműködés és kapcsolattartás

(1) Az ugyanarra az adósra vonatkozó fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértője és másodlagos fizetésképtelenségi eljárás fizetésképtelenségi szakértője vagy szakértői olyan mértékben működnek együtt egymással, ami nem ellentétes az egyes eljárásokra alkalmazandó szabályokkal. A szóban forgó együttműködés bármilyen formában megvalósulhat, beleértve az erre vonatkozó megállapodások vagy protokollok megkötését is.

(2) Az (1) bekezdésben említett együttműködés megvalósítása során a fizetésképtelenségi szakértők:

a) a lehető leghamarabb közlik egymással a másik eljárás szempontjából esetleg releváns információkat, különösen a követelések előterjesztésével és ellenőrzésével kapcsolatos fejleményekről, valamint az adós megmentésére és helyreállítására, vagy az eljárás megszüntetésére irányuló minden intézkedésről, feltéve, hogy megfelelő intézkedésekre kerül sor a bizalmas információk védelme érdekében;

b) megvizsgálják, hogy van-e lehetőség az adós helyreállítására, és amennyiben van, koordinálják a helyreállítási terv kidolgozását és végrehajtását;

c) koordinálják az adós vagyonának, üzleti tevékenységeinek és tranzakcióinak értékesítésével vagy használatával kapcsolatos igazgatást; a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás fizetésképtelenségi szakértője időben lehetőséget nyújt a fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértőjének, hogy javaslatokat nyújtson be a másodlagos fizetésképtelenségi eljárásban szereplő vagyontárgyak értékesítésére vagy hasznosítására.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés értelemszerűen alkalmazandó olyan helyzetekben, amikor az ugyanarra az adósra vonatkozó és ugyanakkor megindított fő- vagy másodlagos fizetésképtelenségi eljárásban vagy a területi fizetésképtelenségi eljárások valamelyikében az adós megőrzi a vagyona feletti rendelkezési jogát.

42. cikk

A bíróságok közötti együttműködés és kapcsolattartás

(1) Az ugyanazon adóst érintő fő-, területi és másodlagos fizetéseképtelenségi eljárások közötti koordináció megkönnyítése érdekében az a bíróság, amelyhez fizetéseképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet nyújtottak be, vagy amelyik megindított ilyen eljárást, az egyes eljárásokra alkalmazandó szabályokkal összeegyeztethető mértékben együttműködik minden más olyan bírósággal, amelyhez fizetéseképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet nyújtottak be, vagy amelyik megindított ilyen eljárást. E célból a bíróságok adott esetben kijelölhetnek egy független, utasításaik alapján eljáró személyt vagy testületet, feltéve, hogy ez összeegyeztethető az egyes eljárásokra alkalmazandó szabályokkal.

(2) Az (1) bekezdésben említett együttműködés megvalósítása során az (1) bekezdés szerinti bíróságok vagy a nevükben való eljárásra kijelölt személyek vagy testületek közvetlenül tarthatják a kapcsolatot egymással, illetve közvetlenül kérhetnek egymástól információkat vagy segítséget, feltéve, hogy az ilyen kapcsolattartás az eljárásban részes felek eljárási jogainak, és az információk bizalmas jellegének tiszteletben tartásával történik.

(3) Az (1) bekezdésben említett együttműködés bármely, a bíróság által megfelelőnek ítélt módon történhet. Az együttműködés különösen az alábbiakra terjedhet ki:

- a) a fizetéseképtelenségi szakértők kijelölése során folytatott koordináció;
- b) információk közlése bármely, a bíróság által megfelelőnek ítélt módon;
- c) az adós vagyona, üzleti tevékenységei és tranzakciói feletti igazgatás és felügyelet összehangolása;
- d) a tárgyalások lebonyolításának összehangolása;
- e) adott esetben a protokollok jóváhagyásának összehangolása.

43. cikk

A fizetéseképtelenségi szakértők és a bíróságok közötti együttműködés és kapcsolattartás

(1) Az ugyanazon adós tekintetében indított fő-, területi és másodlagos fizetéseképtelenségi eljárások koordinálásnak megkönnyítése érdekében

a) a fizetéseképtelenségi főeljárás fizetéseképtelenségi szakértője együttműködik és kapcsolatot tart folytat bármely olyan bírósággal, amelyhez másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet nyújtottak be, vagy amely megindított ilyen eljárást,

b) a területi vagy másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás fizetéseképtelenségi szakértője együttműködik és kapcsolatot tart bármely olyan bírósággal, amelyhez fizetéseképtelenségi főeljárás megindítása iránti kérelmet nyújtottak be, vagy amely megindított ilyen eljárást, és

c) a területi vagy a másodlagos eljárás fizetéseképtelenségi szakértője együttműködik és kapcsolatot tart bármely olyan bírósággal, amelyhez másik területi vagy másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet nyújtottak be, vagy amely indított ilyen eljárást, addig a mértékig, ameddig a szóban forgó együttműködés és kapcsolattartás összeegyeztethető az egyes eljárásokra vonatkozó szabályokkal és nem jár összeférhetlenség kialakulásával.

(2) Az (1) bekezdés szerinti együttműködés bármely megfelelő módon történhet, ideértve a 42. cikk (3) bekezdése szerinti módszereket is.

44. cikk

Az együttműködés és kapcsolattartás költségei

A 42. és a 43. cikkben meghatározott követelmények nem járhatnak azzal a következménnyel, hogy a bíróságok az együttműködés és a kapcsolattartás címén díjat számítsanak fel egymásnak.

45. cikk

A hitelezői jogok gyakorlása

(1) Bármely hitelező előterjeszheti követelését a fizetéseképtelenségi főeljárásban és bármely másodlagos fizetéseképtelenségi eljárásban.

(2) A fizetéseképtelenségi főeljárás és bármely másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás fizetéseképtelenségi szakértői abban az esetben terjesztenek elő a másik eljárásban olyan követeléseket, amelyeket már előterjesztettek abban az eljárásban, amelyre őket kijelölték, ha ebben az utóbbi eljárásban mindez a hitelezők érdekét szolgálja, figyelemmel arra, hogy a hitelezőknek joguk van az ilyen előterjesztést ellenezni vagy a követeléseik előterjesztését visszavonni, amennyiben az alkalmazandó jog így rendelkezik.

(3) A fő- vagy másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás fizetéseképtelenségi szakértője jogosult a hitelezővel azonos módon részt venni más eljárásban, így jogosult jelen lenni különösen a hitelezők gyűlésén.

46. cikk

A vagyontárgyak értékesítésének felfüggesztése

(1) A másodlagos fizetésképtelenségi eljárást megindító bíróság a fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértőjétől kapott kérelem kézhezvételekor a vagyontárgyak értékesítését egészében vagy részlegesen felfüggeszti. Ebben az esetben kérheti a fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértőjét, hogy tegyen meg minden megfelelő intézkedést a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás hitelezői és az egyes hitelezői csoportok érdekeinek biztosítására. A fizetésképtelenségi szakértőtől kapott ilyen kérelmet csak akkor lehet elutasítani, ha az nyilvánvalóan nem szolgálja a fizetésképtelenségi főeljárás hitelezőinek érdekeit. A vagyontárgyak értékesítésének ilyen felfüggesztését három hónapos időszakra terjedően lehet elrendelni. Azonos időszakokra lehet meghosszabbítani vagy megújítani.

(2) Az (1) bekezdésben említett bíróság megszünteti a vagyontárgyak értékesítésének felfüggesztését a következő esetekben:

a) a fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértőjének kérelmére;

b) hivatalból eljárva, egy hitelező kérelmére vagy a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás fizetésképtelenségi szakértőjének kérelmére, ha ez az intézkedés a továbbiakban nem látszik indokoltnak, különösen a fizetésképtelenségi főeljárásban vagy a másodlagos fizetésképtelenségi eljárásokban szereplő hitelezői érdekek szempontjából.

47. cikk

A fizetésképtelenségi szakértő hatásköre helyreállítási tervekre vonatkozó javaslatok megtételére

(1) Abban az esetben, ha a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindításának helye szerinti tagállam joga lehetővé teszi az ilyen eljárásoknak helyreállítási tervvel, egyezségkötéssel vagy hasonló intézkedéssel történő felszámolás nélküli lezárását, a fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértőjét fel kell hatalmazni arra, hogy az adott tagállam eljárásával összhangban tegyen javaslatot ilyen intézkedésre.

(2) A hitelezői jogok bármely korlátozása, amely az (1) bekezdésben említett, másodlagos fizetésképtelenségi eljárásban javasolt intézkedésből származik, így például a fizetési haladék vagy a tartozáselengedés, az összes érdekelt hitelező hozzájárulása nélkül nem lehet hatással az adósnak ebben az eljárásban nem érintett vagyontárgyaira.

48. cikk

A fizetésképtelenségi eljárás lezárásának hatása

(1) A 49. cikk sérelme nélkül a fizetésképtelenségi eljárás befejezése nem akadályozza meg az ugyanazon adós vonatkozásában az adott időpontban még folyamatban lévő más fizetésképtelenségi eljárások folytatását.

(2) Amennyiben a jogi személy vagy gazdasági társaság vonatkozásában a jogi személy, illetve a gazdasági társaság bejegyzett székhelye szerinti tagállamban megindított fizetésképtelenségi eljárás a jogi személy, illetve a gazdasági társaság megszűnését vonná maga után, a jogi személy, illetve a gazdasági társaság nem szűnhet meg addig, amíg az ugyanazon adós vonatkozásában folytatott összes fizetésképtelenségi eljárás be nem fejeződik, vagy amíg ezen eljárások fizetésképtelenségi szakértője vagy szakértői hozzájárulásukat nem adták a megszűnéshez.

49. cikk

A másodlagos fizetésképtelenségi eljárásban fennmaradó vagyontárgyak

Ha a vagyontárgyak értékesítése révén a másodlagos fizetésképtelenségi eljárásban az ezen eljárás szerint nyilvántartott összes követelést ki lehet elégíteni, az eljárásban kijelölt fizetésképtelenségi szakértő haladéktalanul átad minden fennmaradó vagyontárgyat a fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértőjének.

50. cikk

A fizetésképtelenségi főeljárás utólagos megindítása

Ha a 3. cikk (1) bekezdésében említett eljárást a 3. cikk (2) bekezdésében említett eljárás egy másik államban történő megindítását követően indították meg, a 41., a 45-47. és a 49. cikket kell alkalmazni az elsőként megindított eljárásra, amennyiben az eljárás menete ezt lehetővé teszi.

51. cikk

A másodlagos fizetésképtelenségi eljárás átalakítása

(1) A fizetéseképtelenségi főeljárás fizetéseképtelenségi szakértőjének kérelmére a másodlagos eljárás megindításának helye szerinti tagállam bírósága elrendelheti a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárásnak egy másik típusú, az A. mellékletben felsorolt fizetéseképtelenségi eljárásá váló átalakítását, feltéve, hogy teljesülnek az említett típusú eljárás megindítására vonatkozó, az adott nemzeti jog szerint fennálló feltételek, és feltéve, hogy az említett típusú eljárás a legmegfelelőbb a helyi hitelezők érdekei, valamint a fő- és a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás közötti koherencia szempontjából.

(2) Az (1) bekezdésben említett kérelem elbírálásakor a bíróság kérhet tájékoztatást mindkét eljárás fizetéseképtelenségi szakértőjétől.

52. cikk

Védelmi intézkedések

Ha a tagállamnak a 3. cikk (1) bekezdése alapján joghatósággal rendelkező bírósága ideiglenes vagyongfelügyelőt jelöl ki az adós vagyontárgyai megóvásának biztosítására, ennek az ideiglenes vagyongfelügyelőnek az adós egy másik tagállamban elhelyezett bármely vagyontárgyának a fizetéseképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem és az eljárás megindítását elrendelő határozat közötti időszakban történő biztosítása és megóvása érdekében jogában áll valamennyi olyan intézkedést kérelmeznie, amely az adott tagállam joga szerint kérhető.

IV. FEJEZET

A HITELEZŐK TÁJÉKOZTATÁSA ÉS A KÖVETELÉSEIK ELŐTERJESZTÉSE

53. cikk

A követelések előterjesztésének joga

Bármely külföldi hitelező bármilyen, az eljárás megindításának helye szerinti tagállam jogában elfogadott módon előterjeszheti követeléseit a fizetéseképtelenségi eljárásban. Kizárólag követelések előterjesztésének céljából nem lehet kötelezővé tenni az ügyvédi vagy egyéb jogi képviselőt.

54. cikk

Tájékoztatási kötelezettség a hitelezők irányában

(1) Amikor valamely tagállamban fizetéseképtelenségi eljárást indítanak, ezen állam joghatósággal rendelkező bírósága vagy az említett bíróság által kijelölt fizetéseképtelenségi szakértő haladéktalanul tájékoztatja az ismert külföldi hitelezőket.

(2) Az (1) bekezdésben említett, egyedi értesítésben nyújtott tájékoztatás különösen a határidőket, a határidők tekintetében megállapított jogkövetkezményeket, a követelés előterjesztésének elfogadására jogosult testületet vagy hatóságot és az egyéb megállapított intézkedéseket tartalmazza. Az ilyen értesítésben azt is meg kell jelölni, hogy azoknak a hitelezőknek, akiknek követeléseik elsőbbséget élveznek, vagy dologi biztosítékkal rendelkeznek, elő kell-e terjeszteniük követeléseiket. Az értesítéshez mellékelni kell a követelések előterjesztésére szolgáló, az 55. cikkben említett egységes formanyomtatvány egy példányát, vagy tájékoztatást kell adni arról, hogy a formanyomtatványt hol lehet beszerezni.

(3) Az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett információkat a 88. cikkel összhangban kidolgozandó egységes értesítési formanyomtatvány felhasználásával kell a hitelezők rendelkezésére bocsátani. Ezt az "Értesítés fizetéseképtelenségi eljárásról" címmel ellátott formanyomtatványt az uniós intézmények valamennyi hivatalos nyelven közzé kell tenni az európai e-igazságügyi portálon. A formanyomtatványt az eljárás megindításának helye szerinti állam hivatalos nyelven kell továbbítani, vagy abban az esetben, ha a szóban forgó tagállamnak több hivatalos nyelve is van, a fizetéseképtelenségi eljárás megindításának helye szerinti hivatalos nyelven vagy több hivatalos nyelv esetén e hivatalos nyelvek egyikén, vagy pedig egy másik, a szóban forgó állam által az 55. cikk (5) bekezdésével összhangban elfogadható nyelvként megjelölt nyelven, amennyiben feltételezhető, hogy ez a nyelv a külföldi hitelezők számára könnyebben érthető.

(4) Az önálló üzleti vagy szakmai tevékenységet nem végző magánszemélyekkel kapcsolatos fizetéseképtelenségi eljárások során az e cikkben említett egységes formanyomtatvány használata nem kötelező, ha a hitelezők követeléseiknek az eljárásban való figyelembevételére érdekében nem kötelesek előterjeszteni a követeléseiket.

55. cikk

A követelések előterjesztése

(1) A külföldi hitelezők a 88. cikkel összhangban kidolgozandó, a követelések előterjesztésére szolgáló egységes formanyomtatványon terjeszthetik elő követelésüket. A formanyomtatványt az uniós intézmények valamennyi hivatalos nyelven a "Követelések előterjesztése" címmel kell ellátni.

(2) A követelések előterjesztésére szolgáló, az (1) bekezdésben említett egységes formanyomtatványnak az alábbi információkat kell tartalmaznia:

a) az (1) bekezdésben említett külföldi hitelező nevét, postai címét, ha van e-mail címét, ha van személyi azonosító számát, valamint banki adatait;

b) a követelés összegét, feltüntetve a tőke és adott esetben a kamatok összegét, valamint azok felmerülésének napját, és amennyiben eltérő az esedékessé válás napját;

c) amennyiben a követelés kamatkövetelést is tartalmaz, az alkalmazandó kamatlábat, azt, hogy a kamatkövetelés jogszabályi előírás vagy szerződéses kikötés alapján jött-e létre, azt az időszakot, amelyre vonatkozóan kamatköveteléssel élnek, valamint a kamat tőkésített összegét;

d) amennyiben a követelésnek az eljárás megindítása előtti érvényesítése során felmerült költségek is részét képezik a követelésnek, e költségek összegét és részletezését;

e) a követelés jellegét;

f) azt, hogy igényel-e elsőbbségi hitelezői státust, és az igényt megalapozó tényeket;

g) azt, hogy a követeléssel kapcsolatban van-e dologi biztosíték vagy tulajdonjog-fenntartás, és amennyiben igen, milyen vagyontárgyakra vonatkozó biztosítékokra hivatkozik, a biztosíték nyújtásának napját, és azt, hogy a biztosítéket hol vették nyilvántartásba, a nyilvántartási számot; valamint

h) azt, hogy igényel-e beszámítást, és amennyiben igen, a fizetéseképtelenségi eljárás megindításának napján fennálló kölcsönös követelések összegét, a követelések esedékessé válásának napját, valamint a beszámítást követően fennmaradó követelés nettó összegét.

A követelések előterjesztésére szolgáló egységes formanyomtatványhoz mellékelni kell az igazoló dokumentumok másolatát.

(3) A követelések előterjesztésére szolgáló egységes formanyomtatványon fel kell tüntetni azt, hogy a (2) bekezdés a) pontjában említett, a hitelező banki adatainak és személyi azonosító számának a rendelkezésre bocsátása nem kötelező.

(4) Amennyiben a hitelező nem az (1) bekezdésben említett egységes formanyomtatványt használja fel követelésének előterjesztésére, a követelésében fel kell tüntetnie a (2) bekezdésben említett információkat.

(5) A követeléseket az Unió intézményeinek bármelyik hivatalos nyelven elő lehet terjeszteni. A bíróság, a fizetéseképtelenségi szakértő vagy a vagyon feletti rendelkezés jogát megőrző adós megkövetelheti a hitelezőtől, hogy csatolja a követelés fordítását az eljárás megindításának helye szerinti állam hivatalos nyelvére, vagy abban az esetben, ha a szóban forgó tagállamban több hivatalos nyelv van, a fizetéseképtelenségi eljárás megindításának helye szerinti hivatalos nyelven vagy hivatalos nyelvek egyikén, vagy egy másik olyan nyelven, amelyet a szóban forgó tagállam elfogadhatóként jelölt meg. Minden tagállam feltünteti, hogy a saját hivatalos nyelvére kívül elfogadja-e az uniós intézmények bármelyik hivatalos nyelvére a követelések előterjesztéséhez.

(6) A követeléseket az eljárás megindításának helye szerinti állam jogában előírt határidőn belül kell előterjeszteni. Külföldi hitelező esetében a határidő nem lehet rövidebb a fizetéseképtelenségi eljárás megindításának a megindítás helye szerinti állam fizetéseképtelenségi nyilvántartásában való közzétételétől számított 30 napnál. Amennyiben valamely tagállam a 24. cikk (4) bekezdésére hivatkozik, ez a határidő nem lehet rövidebb a hitelező 54. cikk szerinti értesítésétől számított 30 napnál.

(7) Amennyiben a bíróság, a fizetéseképtelenségi szakértő vagy a vagyon feletti rendelkezés jogát megőrző adós kétségbe vonja az e cikkel összhangban előterjesztett követelést, lehetőséget kell biztosítani a hitelezőnek arra, hogy további bizonyítékokat szolgáltatson a követelés fennállásával és összegével kapcsolatban.

V. FEJEZET

FIZETÉSEKÉPTELENSÉGI ELJÁRÁS CÉGCSOPORT TAGJAI ESETÉBEN

1. SZAKASZ

Együtműködés és kapcsolattartás

56. cikk

A fizetéseképtelenségi szakértők közötti együttműködés és kapcsolattartás

(1) Amennyiben a fizetéseképtelenségi eljárás cégcsoport kettő vagy több tagját érinti, a csoport valamely tagját érintő eljárásban kijelölt fizetéseképtelenségi szakértő együttműködik az ugyanazon csoport más tagját érintő eljárásban kijelölt fizetéseképtelenségi szakértővel, addig a mértékig, ameddig ez alkalmas az eljárásokban az ügyintézés hatékonyságának növelésére, összhangban van az ilyen eljárásokra vonatkozó szabályokkal és nem eredményez összeférhetlenséget. Ez az együttműködés bármilyen formában megvalósulhat, beleértve erre vonatkozó megállapodások vagy protokollok megkötését is.

(2) Az (1) bekezdésben említett együttműködés megvalósítása során a fizetéseképtelenségi szakértők:

a) a lehető leghamarabb tájékoztatják egymást az olyan információkról, melyek jelentőséggel bírhatnak a másik eljárás szempontjából, feltéve, hogy megfelelő intézkedések történtek a bizalmas információk védelme érdekében;

b) megvizsgálják, hogy van-e lehetőség a fizetésképtelenségi eljárással érintett csoporttagok ügyeinek intézését és felügyeletét koordinálni, és amennyiben van, gondoskodnak az ügyintézés és a felügyelet koordinálásáról;

c) megvizsgálják, hogy van-e lehetőség a fizetésképtelenségi eljárással érintett csoporttagoknál a helyreállításra, és ha van, az ezt célzó összehangolt tervre irányuló javaslatot és a tervvel kapcsolatos tárgyalások lefolytatását illetően összehangolják tevékenységüket;

A b) és a c) pont alkalmazásában az (1) bekezdésben említett fizetésképtelenségi szakértők mindegyike vagy azok közül néhány megállapodhat abban, hogy az eljárások egyikében kijelölt fizetésképtelenségi szakértőnek további hatásköröket biztosítanak, amennyiben az egyes eljárásokra irányadó szabályok ezt lehetővé teszik. A fizetésképtelenségi szakértők arról is megállapodhatnak, hogy felosztanak egymás között egyes feladatokat, amennyiben az egyes eljárásokra alkalmazandó szabályok ezt lehetővé teszik.

57. cikk

A bíróságok közötti együttműködés és kapcsolattartás

(1) Amennyiben cégcsoport két vagy több tagját érinti fizetésképtelenségi eljárás, az a bíróság, amelyik megindította az eljárást, együttműködik bármely más olyan bírósággal, amelyhez a csoport másik tagját érintő eljárás megindítása iránti kérelmet terjesztettek elő, vagy amelyik ilyen eljárást indított meg, amennyiben az ilyen együttműködés alkalmas az eljárásokban az ügyintézés hatékonyságának növelésére, összhangban van az ilyen eljárásokra vonatkozó szabályokkal, és nem eredményez összeférhetlenséget. E célból a bíróságok adott esetben kijelölhetnek egy független, az utasításaik alapján eljáró személyt vagy testületet, feltéve, hogy ez összeegyeztethető a rájuk vonatkozó szabályokkal.

(2) Az (1) bekezdésben említett együttműködés megvalósítása során az (1) bekezdés szerinti bíróságok vagy a nevükben való eljárásra kijelölt személyek vagy testületek közvetlenül tarthatják a kapcsolatot egymással, illetve közvetlenül kérhetnek egymástól információkat vagy segítséget, feltéve, hogy az ilyen kapcsolattartás az eljárásban részes felek eljárási jogainak és az információk bizalmas jellegének tiszteletben tartásával történik.

(3) Az (1) bekezdésben említett együttműködés bármely, a bíróság által megfelelőnek ítélt módon történhet. Különösen az alábbiakat ideértve:

- a) a fizetésképtelenségi szakértők kijelölése során folytatott koordináció;
- b) információk közlése bármely, a bíróság által megfelelőnek ítélt módon;
- c) a csoporttagok vagyona, üzleti tevékenységei és tranzakciói feletti igazgatás és felügyelet összehangolása;
- d) a tárgyalások lebonyolításának összehangolása;
- e) adott esetben a protokollok jóváhagyásának összehangolása.

58. cikk

A fizetésképtelenségi szakértők és a bíróságok közötti együttműködés és kapcsolattartás

A cégcsoport egy tagját érintő fizetésképtelenségi eljárásban kijelölt fizetésképtelenségi szakértő

a) együttműködik és kapcsolatot tart minden olyan bírósággal, amelyhez a gazdasági társaságok ugyanazon csoportjához tartozó másik taggal összefüggésben eljárás megindítása iránti kérelmet terjesztettek elő, vagy amely ilyen eljárást indított; és

b) tájékoztatást kérhet ettől a bíróságtól a csoport másik tagját érintő eljárásról, vagy a bíróság közreműködését kérheti abban az eljárásban, amelyben kijelölték, addig a mértékig, ameddig az ilyen együttműködés és kapcsolattartás alkalmas az eljárásokban az ügyintézés hatékonyságának növelésére, nem eredményez összeférhetlenséget és összeegyeztethető az eljárásokra alkalmazandó szabályokkal.

59. cikk

A cégcsoport tagjait érintő eljárások vonatkozásában folytatott együttműködés és kapcsolattartás költségei

Az 56-50. cikkben előírt együttműködés és kapcsolattartás címén a fizetésképtelenségi szakértőnél vagy a bíróságnál felmerült költségeket az adott eljárás során keletkezett költségeknek és kiadásoknak kell tekinteni.

60. cikk

A fizetésképtelenségi szakértő hatáskörei a gazdasági társaságok csoportjának tagjait érintő eljárásokban

(1) A cégcsoport valamely tagja vonatkozásában megindított fizetésképtelenségi eljárásban kijelölt fizetésképtelenségi szakértő, amennyiben ez az eljárásban a hatékony ügyintézés elősegítése érdekében célszerű,

- a) az ugyanezen csoport bármely más tagja vonatkozásában megindított bármely eljárásban meghallgatható;

b) kérheti a vagyontárgyak értékesítésével kapcsolatos intézkedések felfüggesztését az ugyanazon csoport bármely másik tagja vonatkozásában megindított eljárásban, feltéve, hogy:

i. az 56. cikk (2) bekezdésének c) pontja értelmében helyreállítási tervet terjesztenek elő a csoport fizetésképtelenségi eljárás által érintett valamennyi vagy néhány tagja vonatkozásában, és ésszerű esély mutatkozik arra, hogy a helyreállítás sikerrel zárul;

ii. az intézkedések felfüggesztése a helyreállítási terv megfelelő végrehajtásához szükséges;

iii. a helyreállítási terv a felfüggesztés hatálya alá tartozó eljárásban érintett hitelezők szempontjából előnyös; és

iv. sem a fizetésképtelenségi eljárás, amelynek a lefolytatására az e cikk (1) bekezdésében említett fizetésképtelenségi szakértőt kijelölték, sem pedig az eljárás, amely tekintetében a felfüggesztést kérték nem tárgya az e fejezet 2. szakasza szerinti koordinációnak;

c) kérheti a 61. cikk szerinti csoportos koordinációs eljárás megindítását.

(2) Az a bíróság, amelyik megindította az (1) bekezdés b) pontjában említett eljárásokat, részben vagy teljes egészében felfüggeszti a vagyontárgyaknak az eljárás keretében való értékesítésével kapcsolatos intézkedéseket abban az esetben, ha meggyőződött arról, hogy teljesülnek az (1) bekezdés b) pontjában említett feltételek.

A felfüggesztés elrendelése előtt a bíróságnak meg kell hallgatnia az abban az eljárásban kijelölt fizetésképtelenségi szakértőt, amelynek vonatkozásában a felfüggesztést kérelmezték. A felfüggesztés elrendelhető a bíróság által megfelelőnek tartott bármely hosszúságú, de három hónapot meg nem haladó időtartamra, feltéve, hogy az összhangban van az eljárásra alkalmazandó szabályokkal.

A felfüggesztést elrendelő bíróság kötelezheti az (1) bekezdésben említett fizetésképtelenségi szakértőt arra, hogy tegyen meg minden olyan megfelelő és a nemzeti jogban rendelkezésre álló intézkedést, amely szükséges az eljárásban részt vevő hitelezők érdekeinek érvényesítéséhez.

A Bíróság, ha ezt indokoltnak tartja, a felfüggesztést további időtartamra vagy időtartamokra meghosszabbíthatja, amennyiben ez az időtartam vagy ezek az időtartamok összeegyeztethetőek az eljárásokra vonatkozó szabályokkal, feltéve, hogy az (1) bekezdés b) pontjának ii-iv. pontjában említett feltételek továbbra is teljesülnek és a felfüggesztés teljes időtartama (vagyis az először elrendelt időtartam és a későbbi meghosszabbítások együttesen) nem haladja meg a hat hónapot.

2. SZAKASZ

Koordináció

1. alszakasz

Eljárás

61. cikk

Csoportos koordinációs eljárás megindítása iránti kérelem

(1) Csoportos koordinációs eljárás megindítását a csoport valamely tagja tekintetében megindított fizetésképtelenségi eljárásban kijelölt fizetésképtelenségi szakértő bármely, a csoport valamelyik tagját érintő fizetésképtelenségi eljárás tekintetében joghatósággal rendelkező bíróságnál kérelmezheti.

(2) Az (1) bekezdésben említett kérelmet az arra az eljárásra alkalmazandó jog szerint megállapított feltételeknek megfelelően kell előterjeszteni, amely eljárás keretében a fizetésképtelenségi szakértőt kijelölték.

(3) A (1) bekezdésben említett kérelemhez mellékelni kell a következőket:

a) a csoportos koordinátor (a továbbiakban: a koordinátor) személyére vonatkozó javaslat, a koordinátor alkalmasságát a 71. cikk szerint alátámasztó adatok, a szakképzettségére vonatkozó információk, valamint a koordinátorként jelölt személy írásbeli nyilatkozata arról, hogy vállalja a koordinátori szerep betöltését;

b) a javasolt csoportos koordináció körvonalazása és különösen annak - indokolással együtt történő - alátámasztása, hogy a 63. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételek teljesülnek;

c) a csoport tagjai tekintetében kijelölt fizetésképtelenségi szakértők jegyzéke, illetve - adott esetben - a csoporttagokat érintő fizetésképtelenségi eljárásokban részt vevő bíróságok és illetékes hatóságok felsorolása;

d) a javasolt csoportos koordináció becsült költségeinek a bemutatása, illetve egy arra vonatkozó becslés, hogy a csoport egyes tagjainak a költségek mekkora részét kell megfizetniük.

62. cikk

Elsőbbségi szabály

A 66. cikk sérelme nélkül azokban az esetekben, ahol a csoportos koordinációs eljárás megindítását különböző tagállamok bíróságainál kérelmezik, valamennyi bíróságnak le kell mondania joghatóságáról annak a bíróságnak a javára, amelynél az eljárás megindítását elsőként kérelmezték.

63. cikk

Értesítés attól a bíróságtól, amelyhez az eljárás megindítása iránti kérelmet benyújtották

(1) A bíróság, amelyhez a csoportos koordinációs eljárás megindítása iránti kérelmet benyújtották, mielőbb köteles értesíteni a csoportos koordinációs eljárás megindítása iránti kérelemről és a javasolt koordinátor személyéről a csoport tagjai tekintetében kijelölt és a 61. cikk (3) bekezdésének c) pontjában említett kérelemben feltüntetett fizetéseképtelenségi szakértőt, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

a) az eljárás megindítása megfelelően elősegíti a hatékony ügyintézést a csoport különböző tagjaival kapcsolatos fizetéseképtelenségi eljárásban,

b) az eljárásban várhatóan részt vevő csoporttagok egyik hitelezője sem kerül valószínűsíthetően pénzügyileg hátrányos helyzetbe az adott csoporttagnak az eljárásba való bevonása miatt; valamint

c) a javasolt koordinátor megfelel a 71. cikkben meghatározott feltételeknek.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett értesítésben fel kell tüntetni a 61. cikk (3) bekezdésének a)-d) pontjában felsorolt elemeket.

(3) Az (1) bekezdésben említett értesítést tértivevényes ajánlott küldeményként kell elküldeni.

(4) A bíróság, amelyhez a kérelmet benyújtották, lehetőséget biztosít a fizetéseképtelenségi szakértők számára, hogy ismertessék álláspontjukat.

64. cikk

A fizetéseképtelenségi szakértők kifogásai

(1) A csoport valamely tagja tekintetében kijelölt fizetéseképtelenségi szakértő kifogást emelhet a következőkkel kapcsolatban:

a) annak a fizetéseképtelenségi eljárásnak a csoportos koordinációs eljárásba történő felvétele, amelynek a lefolytatására a fizetéseképtelenségi szakértőt kijelölték, vagy

b) a koordinátornak javasolt személy.

(2) Az e cikk (1) bekezdése alapján emelt kifogásokat a 63. cikkben említett bíróságnál kell előterjeszteni, legkésőbb 30 nappal a csoportos koordinációs eljárás megindítása iránti kérelemről szóló értesítésnek az e cikk (1) bekezdésében említett fizetéseképtelenségi szakértő általi kézhezvételét követően.

A kifogásokat a 88. cikk szerinti formanyomtatványon lehet benyújtani.

(3) Mielőtt az (1) bekezdés a) pontjának megfelelően döntést hozna arról, hogy részt vesz-e a koordinációban, a fizetéseképtelenségi szakértőnek be kell szereznie valamennyi jóváhagyást, amelyet annak az eljárásnak a megindítása szerinti állam joga ír elő, amelynek a lefolytatására a fizetéseképtelenségi szakértőt kijelölték.

65. cikk

A csoportos koordinációba történő felvétel elutasításának a következményei

(1) Amennyiben a fizetéseképtelenségi szakértő kifogást emel az ellen, hogy a csoportos koordinációs eljárásba felvegyék azt az eljárást, amelynek lefolytatására kijelölték, az említett eljárást nem veszik fel a csoportos koordinációs eljárásba.

(2) A 68. cikkben említett bíróságnak vagy a koordinátornak a fenti eljárásokból eredő hatáskörei nem terjednek ki a szóban forgó csoporttagra, és az adott csoporttag számára nem jelentenek semmilyen költséget.

66. cikk

Joghatóság kikötése csoportos koordinációs eljárások során

(1) Amennyiben a csoport tagjaival szembeni fizetéseképtelenségi eljárások lefolytatására kijelölt fizetéseképtelenségi szakértők legalább kétharmada megállapodik abban, hogy valamely más tagállam joghatósággal rendelkező bírósága a legmegfelelőbb bíróság a csoportos koordinációs eljárás megindítására, ez a bíróság kizárólagos joghatósággal fog rendelkezni.

(2) A bíróság kijelölése közös írásbeli vagy írásban megerősített megállapodással történik. A bírósággal kapcsolatos megállapodásra addig kerülhet sor, amíg a csoportos koordinációs eljárást a 68. cikkkel összhangban meg nem indítják.

(3) Valamennyi bíróság köteles lemondani joghatóságáról annak a bíróságnak a javára, amelyhez az eljárás iránti kérelmet az (1) bekezdés alapján benyújtották.

(4) A csoportos koordinációs eljárás megindítására irányuló kérelmet ahhoz a bírósághoz kell benyújtani, amelynek kijelölésével kapcsolatban a 61. cikk értelmében megállapodás született.

67. cikk

A javasolt koordinátor elutasításának a következményei

Amennyiben valamely fizetésképtelenségi szakértő kifogást emelt a koordinátornak javasolt személy ellen, ugyanakkor nem él kifogással az ellen, hogy a csoportos koordinációs eljárásba felvegyék azt a tagot, amelynek tekintetében kijelölték, a bíróság eltekinthet a szóban forgó személy kijelölésétől és felkérheti a kifogással élő fizetésképtelenségi szakértőt, hogy a 61. cikk (3) bekezdésével összhangban új kérelmet nyújtson be.

68. cikk

A csoportos koordinációs eljárást megindító határozat

(1) A 64. cikk (2) bekezdésében említett időszak leteltét követően a bíróság megindíthatja a csoportos koordinációs eljárást, amennyiben meggyőződött arról, hogy a 63. cikk (1) bekezdésében rögzített feltételek teljesültek. Ebben az esetben a bíróság

- a) kijelöli a koordinátort;
- b) határozatot hoz a koordinációs eljárás főbb pontjairól; és
- c) határoz a költségbecslésről és az egyes csoporttagok által fizetendő összegekről.

(2) A csoportos koordinációs eljárás megindításáról szóló határozatról értesíteni kell a részt vevő fizetésképtelenségi szakértőket és a koordinátort is.

69. cikk

A fizetésképtelenségi szakértők utólagos felvétel iránti kérelme

(1) A rá vonatkozó nemzeti joggal összhangban, a 68. cikkben említett bírósági határozatot követően, bármely fizetésképtelenségi szakértő kérelmezheti annak az eljárásnak a felvételét, amelynek lefolytatására kijelölték, amennyiben

a) korábban kifogást emeltek a fizetésképtelenségi eljárásnak a csoportos koordinációs eljárásba való felvétele ellen; vagy

b) a csoport valamely tagja tekintetében azt követően indult fizetésképtelenségi eljárás, hogy a bíróság megindította a csoportos koordinációs eljárást.

(2) A (4) bekezdés sérelme nélkül, a koordinátor az érintett fizetésképtelenségi szakértőkkel folytatott konzultációt követően abban az esetben adhat helyt az ilyen kérelmeknek, ha

a) meggyőződött arról, hogy - figyelembe véve azt, hogy a kérelem benyújtásakor a csoportos koordinációs eljárás milyen szakaszban volt - a 63. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában rögzített kritériumok teljesültek; vagy

b) valamennyi érintett fizetésképtelenségi szakértő a saját nemzeti jogában megállapított feltételek mellett hozzájárulását adja.

(3) A koordinátor köteles tájékoztatni a bíróságot és a részt vevő fizetésképtelenségi szakértőket a (2) bekezdés szerint meghozott döntéséről, valamint a döntést megalapozó indokokról.

(4) Bármelyik részt vevő fizetésképtelenségi szakértő, vagy bármely olyan fizetésképtelenségi szakértő, melynek a csoportos koordinációs eljárásba való bevonására irányuló kérelmét elutasították, megtámadhatja a (2) bekezdésben említett határozatot azon tagállam joga szerinti eljárásnak megfelelően, amelyben a csoportos koordinációs eljárás megindult.

70. cikk

Ajánlások és a csoportos koordinációs terv

(1) A fizetésképtelenségi eljárásuk lefolytatása során a fizetésképtelenségi szakértőknek mérlegelniük kell a koordinátor ajánlásait és a 72. cikk (1) bekezdésében említett csoportos koordinációs terv tartalmát.

(2) A fizetésképtelenségi szakértők nem kötelesek sem teljes mértékben, sem pedig részben követni a koordinátor ajánlásait vagy a csoportos koordinációs tervben foglaltakat.

Amennyiben a fizetésképtelenségi szakértő nem követi a koordinátor ajánlásait vagy a csoportos koordinációs tervben foglaltakat, ezt a döntését indokolnia kell a koordinátor számára, valamint azon személyek, illetve testületek számára, akik, illetve amelyek irányában a rá vonatkozó nemzeti jog értelmében jelentéstételi kötelezettséggel tartozik.

2. alszakasz

Általános rendelkezések

71. cikk

A koordinátor

(1) A koordinátor olyan személy lehet, aki valamely tagállam joga szerint fizetésképtelenségi szakértői tevékenység folytatására jogosult.

(2) A koordinátor nem lehet a csoport valamely tagja tekintetében kijelölt fizetésképtelenségi szakértő, és nem állhat fenn összeférhetlenség a koordinátor és a csoport tagjai, azok hitelezői, illetve a csoport valamely tagja tekintetében kijelölt fizetésképtelenségi szakértők között.

72. cikk

A koordinátor feladatai és jogai

(1) A koordinátor

a) azonosítja és nagy vonalakban meghatározza a fizetésképtelenségi eljárás összehangolt lefolytatására irányuló javaslatokat;

b) javaslatot tesz a csoportos koordinációs tervre, amely a csoporttagok fizetésképtelensége megszüntetése érdekében szükséges összehangolt, átfogó intézkedéscsomagot határoz meg, ír le és javasol. A terv különösen a következőkre irányuló javaslatokat tartalmazhat:

i. a csoport vagy annak bármely része gazdasági teljesítményének és pénzügyi stabilitásának helyreállítása érdekében hozandó intézkedések;

ii. a csoporton belüli viták rendezése, a csoporton belüli ügyleteket és a megtámadási keresetet érintő viták esetében;

iii. a fizetésképtelen csoporttagok fizetésképtelenségi szakértői közötti megállapodások.

(2) A koordinátor ezen kívül

a) részt vehet és felszólalhat a csoport bármely tagja vonatkozásában megindított bármely eljáráson és különösen a hitelezők ülésein;

b) közvetíthet a csoport tagjainak két vagy több fizetésképtelenségi szakértője között felmerülő bármely vitában;

c) előterjeszheti az általa javasolt csoportos koordinációs tervet azon személyek, illetve testületek számára, akik, illetve amelyek felé a rá vonatkozó nemzeti jog értelmében jelentéstételi kötelezettséggel tartozik, és magyarázatot fűzhet a tervhez,

d) a csoport bármelyik tagját illetően információkat kérhet bármelyik fizetésképtelenségi szakértőtől abban az esetben, ha ezek az információk hasznosak vagy hasznosak lehetnek az eljárások koordinálására irányuló stratégiák és intézkedések azonosítása és körvonalazása céljából; valamint

e) kérheti a csoport bármely tagja vonatkozásában megindított eljárás legfeljebb hat hónapra történő felfüggesztését, feltéve, hogy az intézkedések felfüggesztése a terv megfelelő végrehajtásához szükséges és az a felfüggesztés hatálya alá tartozó eljárásban érintett hitelezők szempontjából előnyös, illetve kérheti bármely hatályos felfüggesztés megszüntetését is. Az ilyen kérelmeket annál a bíróságnál kell benyújtani, amely megindította azt az eljárást, amelynek a tekintetében a felfüggesztést kérelmezik.

(3) Az (1) bekezdés b) pontjában említett terv nem tartalmaz az eljárások vagy a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyon összevonására irányuló javaslatot.

(4) A koordinátornak az e cikkben meghatározott feladatai és jogai nem vonatkoznak a csoport azon tagjaira, amelyek nem vesznek részt a csoportos koordinációs eljárásban.

(5) A koordinátor részrehajlás nélkül és kellő gondossággal látja el a feladatát.

(6) Amennyiben a koordinátor úgy ítéli meg, hogy feladatainak a teljesítése a 61. cikk (3) bekezdése d) pontjában említett költségbecsléssel összehasonlítva lényegesen magasabb költségekkel járna, és minden olyan esetben, amikor a tényleges költségek 10%-kal meghaladják a költségek előzetesen becsült értékét, a koordinátor köteles

a) haladéktalanul tájékoztatni a részt vevő fizetésképtelenségi szakértőket, és

b) előzetes jóváhagyást kérni a csoportos koordinációs eljárást megindító bíróságtól.

73. cikk

Nyelvek

(1) A koordinátornak a részt vevő csoporttag fizetésképtelenségi szakértőjével a fizetésképtelenségi szakértővel való megállapodás szerinti nyelven kell kommunikálnia, megállapodás hiányában pedig az Unió intézményeinek azon hivatalos nyelvén, vagy azon hivatalos nyelveinek egyikén, amelyet az eljárást az adott csoporttag tekintetében megindító bíróság használ.

(2) A koordinátornak a bíróságokkal azok hivatalos nyelvén kell kommunikálnia.

74. cikk

Együtműködés a fizetésképtelenségi szakértők és a koordinátor között

(1) A csoporttagok vonatkozásában kijelölt fizetésképtelenségi szakértőknek és a koordinátornak együtt kell működniük egymással addig a mértékig, ameddig a szóban forgó együtműködés összeegyeztethető az egyes eljárásokra vonatkozó szabályokkal.

(2) A fizetésképtelenségi szakértőknek ezen belül közölniük kell valamennyi, a koordinátor feladatainak ellátása szempontjából lényeges információt.

75. cikk

A koordinátor kijelölésének visszavonása

A bíróság hivatalból vagy valamely részt vevő csoporttag fizetésképtelenségi szakértőjének a kérelmére visszavonja a koordinátor kijelölését, amennyiben:

- a) a koordinátor valamely részt vevő csoporttag hitelezői számára hátrányt okozva jár el; vagy
- b) a koordinátor nem tesz eleget az e fejezet szerinti kötelezettségeinek.

76. cikk

A vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adós

Az e fejezet alapján a fizetésképtelenségi szakértőre alkalmazandó rendelkezéseket adott esetben alkalmazni kell a vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adósra is.

77. cikk

Költségek és költségmegosztás

(1) A koordinátornak megfelelő, az elvégzett feladatokkal arányos és az ésszerű költségeket tükröző javadalmazásban kell részesülnie.

(2) Feladatainak elvégzését követően a koordinátornak el kell készítenie a végleges költségkimutatást, feltüntetve az egyes tagok által fizetendő összegeket, és e kimutatást be kell nyújtania minden egyes részt vevő fizetésképtelenségi szakértőnek és a koordinációs eljárást megindító bíróságnak.

(3) Amennyiben a fizetésképtelenségi szakértők a (2) bekezdésben említett kimutatás kézhezvételétől számított 30 napon belül nem emelnek kifogást, úgy kell tekinteni, hogy a költségekről és az egyes tagok által fizetendő összegekről megállapodás született. A kimutatást megerősítés céljából be kell nyújtani a koordinációs eljárást megindító bíróságnak.

(4) Kifogás esetén a csoportos koordinációs eljárást megindító bíróságnak kell - a koordinátor vagy bármelyik részt vevő fizetésképtelenségi szakértő kérelmére - határozatot hoznia a költségekről és az egyes tagok által fizetendő összegről, az e cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumokkal összhangban és a 68. cikk (1) bekezdésében, valamint adott esetben a 72. cikk (6) bekezdésében említett költségbecslés figyelembevételével.

(5) Bármelyik részt vevő fizetésképtelenségi szakértő megtámadhatja a (4) bekezdésben említett határozatot azon tagállam joga szerinti eljárásnak megfelelően, amelyben a csoportos koordinációs eljárás megindult.

VI. FEJEZET

ADATVÉDELEM

78. cikk

Adatvédelem

(1) A személyes adatok e rendelet alapján történő tagállami feldolgozására a 95/46/EK irányelvet végrehajtó nemzeti szabályokat kell alkalmazni, feltéve, hogy az nem a 95/46/EK irányelv 3. cikkének (2) bekezdésében említett feldolgozási műveleteket érint.

(2) A személyes adatoknak a Bizottság által e rendelet értelmében történő feldolgozására a 45/2001/EK rendeletet kell alkalmazni.

79. cikk

A tagállamok felelőssége a személyes adatoknak a nemzeti fizetésképtelenségi nyilvántartásokban történő feldolgozása során

(1) Minden tagállam az európai e-igazságügyi portálon való közzététel céljából közli a Bizottsággal annak a természetes vagy jogi személynek, hatóságnak, ügynökségnek vagy bármely más a nemzeti jog által kijelölt szervnek a nevét, aki vagy amely betölti a 95/46/EK irányelv 2. cikkének d) pontja szerinti adatkezelő szerepét.

(2) A tagállamoknak biztosítaniuk kell a 24. cikkben említett nemzeti fizetéseképtelenségi nyilvántartásokban feldolgozott személyes adatok biztonságát garantáló technikai intézkedések végrehajtását.

(3) A tagállamok felelnek annak ellenőrzésért, hogy a nemzeti jog által a 95/46/EK irányelv 2. cikkének *d*) pontjával összhangban kijelölt adatkezelő tiszteletben tartja-e az adatok minőségére vonatkozó elveket, különösen a nemzeti fizetéseképtelenségi nyilvántartásokban tárolt adatok pontossága és aktualizálása tekintetében.

(4) A 95/46/EK irányelvnek megfelelően a tagállamok felelnek az adatok gyűjtéséért és a nemzeti adatbázisban való tárolásáért, valamint a szóban forgó adatoknak az összekapcsolt és az európai e-igazságügyi portálon keresztül megtekinthető nyilvántartásban való közzétételével kapcsolatos határozatokért.

(5) Azon tájékoztatás részeként, amelyet az érintettek részére jogaik - különösen az adattörléshez való jog - gyakorlásának lehetővé tétele érdekében kell nyújtani, a tagállamok tájékoztatják az érintetteket arról, hogy a fizetéseképtelenségi nyilvántartásokban tárolt személyes adataikhoz való hozzáférés céljára milyen időtartam áll a rendelkezésükre.

80. cikk

A Bizottság felelőssége a személyes adatok feldolgozásával összefüggésben

(1) A Bizottság az ebben a cikkben meghatározott felelősségi köreinek megfelelően gyakorolja a 45/2001/EK rendelet 2. cikkének *d*) pontja szerinti adatkezelő felelősségi körét.

(2) A Bizottság meghatározza a szükséges adatkezelési politikát és alkalmazza az adatkezelői szerepkörében felmerülő felelősségi köreinek megfelelő ellátásához szükséges technikai megoldásokat.

(3) A Bizottság végrehajtja a személyes adatok átvitel alatti biztonságának garantálásához szükséges technikai intézkedéseket, különös tekintettel az európai e-igazságügyi portál irányába vagy a portálról való adatátvitel során az adatok bizalmasságának és integritásának megőrzése érdekében szükséges intézkedésekre.

(4) A Bizottság kötelezettségei nem érintik a tagállamoknak és egyéb szervezeteknek az általuk üzemeltetett összekapcsolt nemzeti adatbázisok tartalmával és működésével kapcsolatos felelősségét.

81. cikk

Tájékoztatási kötelezettségek

A 45/2001/EK rendelet 11. és 12. cikkének megfelelően az érintetteknek nyújtandó tájékoztatás sérelme nélkül a Bizottság az európai e-igazságügyi portálon való közzététel útján tájékoztatja az érintetteket az adatok feldolgozásában betöltött szerepéről, valamint arról, hogy ezeket az adatokat milyen célokra fogják feldolgozni.

82. cikk

A személyes adatok tárolása

Az összekapcsolt nemzeti adatbázisokból származó információkat illetően, az érintettekkel kapcsolatos személyes adatokat tilos az európai e-igazságügyi portálon tárolni. Minden ilyen adatot a tagállamok vagy egyéb szervek által üzemeltetett nemzeti adatbázisokban kell tárolni.

83. cikk

A személyes adatokhoz való hozzáférés az európai e-igazságügyi portálon keresztül

A 24. cikkben említett nemzeti fizetéseképtelenségi nyilvántartásokban tárolt személyes adatoknak mindaddig elérhetőnek kell lenniük az európai e-igazságügyi portálon keresztül, ameddig azokhoz a nemzeti jog szerint hozzá lehet férni.

VII. FEJEZET

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

84. cikk

Időbeli hatály

(1) E rendelet rendelkezéseit kizárólag a 2017. június 26-án vagy azt követően megindított fizetésképtelenségi eljárásokra kell alkalmazni.¹ Az említett időpont előtt az adós által megtett cselekményekre a továbbiakban is azok a jogszabályok irányadók, amelyeket megtételük idején kellett alkalmazni ezekre a cselekményekre.

(2) E rendelet 91. cikkétől eltérve az 1346/2000/EK rendeletet továbbra is alkalmazni kell az annak hatálya alá tartozó, 2017. június 26. előtt megindított fizetésképtelenségi eljárásokra.

85. cikk

Megállapodásokhoz való viszony

(1) Ez a rendelet a hatálya alá tartozó ügyek tekintetében a tagállamok közötti viszonyban a két vagy több tagállam között kötött egyezmények, így különösen a következő egyezmények helyébe lép:

a) Egyezmény Belgium és Franciaország között a joghatóságról és a bírósági határozatok, választott bírósági határozatok és közokiratok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Párizsban, 1899. július 8-án;

b) Egyezmény Belgium és Ausztria között a csódról, felszámolásról, megállapodásokról, egyezségekről és kifizetések felfüggesztéséről (az 1973. június 13-i kiegészítő jegyzőkönyvvel), kelt Brüsszelben, 1969. július 16-án;

c) Egyezmény Belgium és Hollandia között a területi illetékességről, csódról és a bírósági határozatok, választott bírósági határozatok és közokiratok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Brüsszelben, 1925. március 28-án;

d) Szerződés Németország és Ausztria között a csódról, felszámolásról, megállapodásokról és egyezségekről, kelt Bécsben, 1979. május 25-én;

e) Egyezmény Franciaország és Ausztria között az illetékességről, a csóddal kapcsolatos határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Bécsben, 1979. február 27-én;

f) Egyezmény Franciaország és Olaszország között a bírósági határozatok végrehajtásáról polgári és kereskedelmi ügyekben, kelt Rómában, 1930. június 3-án;

g) Egyezmény Olaszország és Ausztria között a csódról, felszámolásról, megállapodásokról és kiegyezésekről, kelt Rómában, 1977. július 12-én;

h) Egyezmény a Holland Királyság és a Németországi Szövetségi Köztársaság között a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági határozatok és más kötelezettséget tartalmazó okiratok kölcsönös elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Hágában, 1962. augusztus 30-án;

i) Egyezmény az Egyesült Királyság és a Belga Királyság között a polgári és kereskedelmi ügyekben a határozatok kölcsönös végrehajtásáról, jegyzőkönyvvel együtt, kelt Brüsszelben, 1934. május 2-án;

j) Egyezmény Dánia, Finnország, Norvégia, Svédország és Izland között a csódról, kelt Koppenhágában, 1933. november 7-én;

k) Európai egyezmény a csőd egyes nemzetközi szempontjairól, kelt Isztambulban, 1990. június 5-én;

l) Egyezmény a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság és a Görög Királyság között a bírósági határozatok kölcsönös elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Athénban, 1959. június 18-án;

m) Megállapodás a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság és az Osztrák Köztársaság között a kereskedelmi ügyekben hozott választott bírósági határozatok és egyezségek kölcsönös elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Belgrádban, 1960. március 18-án;

n) Egyezmény a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság és az Olasz Köztársaság között a kölcsönös igazságügyi együttműködésről polgári és közigazgatási ügyekben, kelt Rómában, 1960. december 3-án;

o) Megállapodás a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság és a Belga Királyság között az igazságügyi együttműködésről polgári és kereskedelmi ügyekben, kelt Belgrádban, 1971. szeptember 24-én;

p) Egyezmény Jugoszlávia Kormánya és Franciaország Kormánya között a bírósági határozatok elismeréséről és végrehajtásáról polgári és kereskedelmi ügyekben, kelt Párizsban, 1971. május 18-án;

q) Megállapodás a Csehszlovák Szocialista Köztársaság és a Görög Köztársaság között a polgári és büntügyi jogsegélyről, kelt Athénban, 1980. október 22-én, továbbra is hatályos a Cseh Köztársaság és Görögország között;

r) Megállapodás a Csehszlovák Szocialista Köztársaság és a Ciprusi Köztársaság között a polgári és büntügyi jogsegélyről, kelt Nicosiában, 1982. április 23-án, továbbra is hatályos a Cseh Köztársaság és Ciprus között;

s) Szerződés a Csehszlovák Szocialista Köztársaság Kormánya és Francia Köztársaság Kormánya között a jogsegélyről és a bírósági határozatok elismeréséről és végrehajtásáról polgári, családjogi és kereskedelmi ügyekben kelt Párizsban, 1984. május 10-én, továbbra is hatályos a Cseh Köztársaság és Franciaország között;

t) Szerződés a Csehszlovák Szocialista Köztársaság és az Olasz Köztársaság között a polgári és büntügyi jogsegélyről, kelt Prágában, 1985. december 6-án, továbbra is hatályos a Cseh Köztársaság és Olaszország között;

u) Megállapodás a Lett Köztársaság, az Észt Köztársaság és a Litván Köztársaság között a jogsegélyről és a jogi kapcsolatokról, kelt Tallinnban, 1992. november 11-én;

v) Megállapodás Észtország és Lengyelország között a jogsegélyről és a jogi kapcsolatokról polgári, munkajogi és büntetőügyekben, kelt Tallinnban, 1998. november 27-én;

w) Megállapodás a Litván Köztársaság és a Lengyel Köztársaság között a jogsegélyről és a jogi kapcsolatokról polgári, családjogi, munkajogi és büntetőügyekben, kelt Varsóban, 1993. január 26-án;

x) Egyezmény a Román Szocialista Köztársaság és a Görög Köztársaság között a polgári és büntügyi jogsegélyről, valamint annak jegyzőkönyvéről, kelt Bukarestben, 1972. október 19-én;

y) Egyezmény a Román Szocialista Köztársaság és a Francia Köztársaság között a polgári és kereskedelmi jogsegélyről, kelt Párizsban, 1974. november 5-én;

z) Megállapodás a Bolgár Népköztársaság és a Görög Köztársaság között a polgári és büntügyi jogsegélyről, kelt Athénban, 1976. április 10-én;

aa) Megállapodás a Bolgár Népköztársaság és a Ciprusi Köztársaság között a polgári és büntügyi jogsegélyről, kelt Nicosiában, 1983. április 29-én;

¹ Helyesbítette: az Európai Unió Hivatalos Lapjának 2016. évi L 349. száma.

ab) Megállapodás a Bolgár Népköztársaság kormánya és a Francia Köztársaság kormánya között a kölcsönös polgári jogsegélyről, kelt Szófiában, 1989. január 18-án;

ac) Szerződés Románia és a Cseh Köztársaság között a polgári jogsegélyről, kelt Bukarestben, 1994. július 11-én;

ad) Szerződés Románia és a Lengyel Köztársaság között a jogsegélyről és a jogi kapcsolatokról polgári ügyekben, kelt Bukarestben, 1999. május 15-én.

(2) Az (1) bekezdésben említett egyezmények az 1346/2000/EK rendelet hatálybalépését megelőzően indított eljárások tekintetében továbbra is alkalmazandók.

(3) E rendeletet nem kell alkalmazni:

a) egy tagállamban annyiban, amennyiben összeegyeztethetetlen az adott tagállam által az 1346/2000/EK rendelet hatálybalépését megelőzően egy vagy több harmadik országgal kötött egyezményből eredő csóddal kapcsolatos valamely kötelezettséggel;

b) az Egyesült Királyságban és Észak-Írországon annyiban, amennyiben ez az 1346/2000/EK rendelet hatálybalépésekor összeegyeztethetetlen volt a nemzetközösségi megállapodásokból eredő, a csóddal és a fizetéseképtelen társaságok felszámolásával kapcsolatos valamely kötelezettséggel.

86. cikk

Tájékoztatás a nemzeti és az uniós fizetéseképtelenségi jogról

(1) A tagállamok a közvélemény tájékoztatása céljából a 2001/470/EK tanácsi határozat¹ által a polgári és kereskedelmi ügyekben létrehozott Európai Igazságügyi Hálózat keretein belül rendelkezésre bocsátják - különösen a 7. cikk (2) bekezdésében felsorolt kérdésekkel kapcsolatban - a fizetéseképtelenségre vonatkozó nemzeti jogszabályaik és eljárásaik rövid leírását.

(2) A tagállamok gondoskodnak az (1) bekezdésben említett tájékoztatás rendszeres naprakésszé tételéről.

(3) A Bizottság az ezzel a rendelettel kapcsolatos információkat nyilvánosan hozzáférhetővé teszi.

87. cikk

A nyilvántartások összekapcsolásának létrehozása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a fizetéseképtelenségi nyilvántartások 25. cikkben említettek szerinti összekapcsolásának létrehozásáról. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 89. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

88. cikk

A formanyomtatványok kidolgozása és későbbi módosítása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyek meghatározzák, illetve szükség esetén módosítják a 27. cikk (4) bekezdésében, az 54. és 55. cikkben, valamint a 64. cikk (2) bekezdésében említett formanyomtatványokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 89. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

89. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

90. cikk

Felülvizsgálati záradék

(1) A Bizottság legkésőbb 2027. június 27-ig, majd azt követően ötévente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak e rendelet alkalmazásáról. A jelentéshez szükség esetén a rendelet módosításával kapcsolatos javaslatot kell mellékelni.

(2) A Bizottság legkésőbb 2022. június 27-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a csoportos koordinációs eljárás alkalmazásáról. A jelentéshez szükség esetén a rendelet módosításával kapcsolatos javaslatot kell mellékelni.

¹ A Tanács 2001/470/EK határozata (2001. május 28.) az Európai Igazságügyi Hálózat létrehozásáról polgári és kereskedelmi ügyekben (HL L 174., 2001.6.27., 25. o.).

(3) A Bizottság legkésőbb 2016. január 1-jéig tanulmányt nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak az igazgatók felelősségével és diszkvalifikációjával kapcsolatos határokon átnyúló kérdésekről.

(4) A Bizottság legkésőbb 2020. június 27-ig tanulmányt nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak az igazságszolgáltatási fórum visszaélészerűen történő megválasztásának (forum shopping) kérdéséről.

91. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az 1346/2000/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre való hivatkozásokat az e rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni, az e rendelet D. mellékletében foglalt megfelelési táblázatnak megfelelően.

92. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2017. június 26-tól kell alkalmazni, az alábbiak kivételével:

- a) a 86. cikk, amelyet 2016. június 26-tól kell alkalmazni;
- b) a 24. cikk (1) bekezdése, amelyet 2018. június 26-tól kell alkalmazni; és
- c) a 25. cikk, amelyet 2019. június 26-tól kell alkalmazni.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Strasbourgban, 2015. május 20-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
Z. KALNI_A-LUKA_EVICA

A. MELLÉKLET¹

A 2. cikk 4. pontjában említett fizetésképtelenségi eljárások

BELGIQUE/BELGIË

- Het faillissement/La faillite,
- De gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord/La réorganisation judiciaire par accord collectif,
- De gerechtelijke reorganisatie door een minnelijk akkoord/La réorganisation judiciaire par accord amiable,
- De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice,
- De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes,
- De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire,
- De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire,
- De voorlopige ontneming van beheer, bepaald in artikel 8 van de faillissementswet/Le dessaisissement provisoire, visé à l'article 8 de la loi sur les faillites,

- _____, _____,

ESKÁ REPUBLIKA

- Konkurs,

¹ Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/353 rendelete 1. cikk, Melléklet (HL L 57., 2017.3.3., 19. o.). Hatályos: 2017. III. 23-tól.

- Reorganizace,
- Oddlu_ení,

DEUTSCHLAND

- Das Konkursverfahren,
- Das gerichtliche Vergleichsverfahren,
- Das Gesamtvollstreckungsverfahren,
- Das Insolvenzverfahren,

EESTI

- Pankrotimenetus,
- Võlgade ümberkujundamise menetlus,

ÉIRE/IRELAND

- Compulsory winding-up by the court,
- Bankruptcy,
- The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent,
- Winding-up in bankruptcy of partnerships,
- Creditors_ voluntary winding-up (with confirmation of a court),
- Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution,
- Examinership,
- Debt Relief Notice,
- Debt Settlement Arrangement,
- Personal Insolvency Arrangement,

-- _____,

----- _____,

----- _____,

----- _____,

----- _____,

ESPAÑA

- Concurso,
- Procedimiento de homologación de acuerdos de refinanciación,
- Procedimiento de acuerdos extrajudiciales de pago,
- Procedimiento de negociación pública para la consecución de acuerdos de refinanciación colectivos, acuerdos de refinanciación homologados y propuestas anticipadas de convenio,

FRANCE

- Sauvegarde,
- Sauvegarde accélérée,
- Sauvegarde financière accélérée,
- Redressement judiciaire,
- Liquidation judiciaire,

HRVATSKA

- Ste_ajni postupak,

ITALIA

- Fallimento,
- Concordato preventivo,
- Liquidazione coatta amministrativa,
- Amministrazione straordinaria,
- Accordi di ristrutturazione,
- Procedure di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore (accordo _ piano),
- Liquidazione dei beni,

_____,
_____,
_____,
_____,
_____,
_____.

LATVIJA

- Tiesiskās aizsardzības process,
- Juridiskās personas maksātnespējas process,
- Fiziskās personas maksātnespējas process,

LIETUVA

- _mon_s restrukt_rizavimo byla,
- _mon_s bankroto byla,
- _mon_s bankroto procesas ne teismo tvarka,
- Fizinio asmens bankroto procesas,

LUXEMBOURG

- Faillite,
- Gestion contrôlée,
- Concordat préventif de faillite (par abandon d_actif),
- Régime spécial de liquidation du notariat,
- Procédure de règlement collectif des dettes dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

- Csődeljárás,
- Felszámolási eljárás,

MALTA

- Xoljiment,
- Amministrazzjoni,
- Stral_volontarju mill-membri jew mill-kredituri,
- Stral_mill-Qorti,
- Falliment fka_ta_kummer_jant,
- Pro_edura biex kumpanija tirkupra,

NEDERLAND

- Het faillissement,
- De surséance van betaling,
- De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

- Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren),
- Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
- Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
- Das Schuldenregulierungsverfahren,
- Das Abschöpfungsverfahren,
- Das Ausgleichsverfahren,

POLSKA

- Upad_o__,
- Post_powanie o zatwierdzenie uk_adu,
- Przyspieszone post_powanie uk_adowe,
- Post_powanie uk_adowe,
- Post_powanie sanacyjne,

PORTUGAL

- Processo de insolvência,
- Processo especial de revitalização,

ROMÂNIA

- Procedura insolventei,
- Reorganizarea judiciară,
- Procedura falimentului,
- Concordatul preventiv,

SLOVENIJA

- Postopek preventivnega prestrukturiranja,
- Postopek prisilne poravnave,
- Postopek poenostavljene prisilne poravnave,
- Ste_ajni postopek: ste_ajni postopek nad pravno osebo, postopek osebne ste_aja in postopek ste_aja zapu__ine,

SLOVENSKO

- Konkurzné konanie,
- Re_ trukturaliza_né konanie,
- Oddl_enie,

SUOMI/FINLAND

- Konkurssi/konkurs,
- Yrityssaneeraus/företagssanering,
- Yksityishenkilön velkajärjestely/skuldsanering för privatpersoner,

SVERIGE

- Konkurs,
- Företagsrekonstruktion,
- Skuldsanering,

UNITED KINGDOM

- Winding-up by or subject to the supervision of the court,
- Creditors_ voluntary winding-up (with confirmation by the court),
- Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court,
- Voluntary arrangements under insolvency legislation,
- Bankruptcy or sequestration.

B. MELLÉKLET!

A 2. cikk 5. pontjában említett fizetésképtelenségi szakértők

BELGIQUE/BELGIË

- De curator/Le curateur,
- De gedelegeerd rechter/Le juge-délégué,
- De gerechtsmandataris/Le mandataire de justice,
- De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes,
- De vereffenaar/Le liquidateur,
- De voorlopige bewindvoerder/L_ administrateur provisoire,

- _____,
- _____,
- (_____) _____,
- _____,

_ESKÁ REPUBLIKA

- Insolven_ní správc,

- P_edb_ny insolven_ni správce,
- Odd_leny insolven_ni správce,
- Zvlá_tní insolven_ni správce,
- Zástupce insolven_niho správce,

DEUTSCHLAND

- Konkursverwalter,
- Vergleichsverwalter,
- Sachwalter (nach der Vergleichsordnung),
- Verwalter,
- Insolvenzverwalter,
- Sachwalter (nach der Insolvenzordnung),
- Treuhänder,
- Vorläufiger Insolvenzverwalter,
- Vorläufiger Sachwalter,

EESTI

- Pankrotihaldur,
- Ajutine pankrotihaldur,
- Usaldusisik,

ÉIRE/IRELAND

- Liquidator,
- Official Assignee,
- Trustee in bankruptcy,
- Provisional Liquidator,
- Examiner,
- Personal Insolvency Practitioner,
- Insolvency Service,

- _____,
- _____,
- _____ _____,
- _____ _____,

ESPAÑA

- Administrador concursal,
- Mediador concursal,

FRANCE

- Mandataire judiciaire,
- Liquidateur,
- Administrateur judiciaire,
- Commissaire à l'exécution du plan,

HRVATSKA

- Ste_ajni upravitelj,
- Privremeni ste_ajni upravitelj,
- Ste_ajni povjerenik,
- Povjerenik,

ITALIA

- Curatore,
- Commissario giudiziale,
- Commissario straordinario,
- Commissario liquidatore,
- Liquidatore giudiziale,
- Professionista nominato dal Tribunale,
- Organismo di composizione della crisi nella procedura di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore,

- Liquidatore,

LATVIJA

- Maksâtnespējas procesa administrators,

LIETUVA

- Bankroto administratorius,

- Restrukt_rizavimo administratorius,

LUXEMBOURG

- Le curateur,

- Le commissaire,

- Le liquidateur,

- Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat,

- Le liquidateur dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

- Vagyonfelügyelő,

- Felszámoló,

MALTA

- Amministratur Provi_orju,

- Ri_evitur Uffi_jali,

- Stral_jarju,

- Manager Spe_jali,

- Kuraturi fka_ ta_ pro_eduri ta_ falliment,

- Kontrollur Spe_jali,

NEDERLAND

- De curator in het faillissement,

- De bewindvoerder in de surséance van betaling,

- De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

- Masseverwalter,

- Sanierungsverwalter,

- Ausgleichsverwalter,

- Besonderer Verwalter,

- Einstweiliger Verwalter,

- Sachwalter,

- Treuhänder,

- Insolvenzgericht,

- Konkursgericht,

POLSKA

- Syndyk,

- Nadzorca s_dowy,

- Zarz_dca,

- Nadzorca uk_adu,

- Tymczasowy nadzorca s_dowy,

- Tymczasowy zarz_dca,

- Zarz_dca przymusowy,

PORTUGAL

- Administrador da insolvência,
- Administrador judicial provisório,

ROMÂNIA

- Practician în insolvență,
- Administrator concordatar,
- Administrator judiciar,
- Lichidator judiciar,

SLOVENIJA

- Upravitelj,

SLOVENSKO

- Predbežný správca,
- Správca,

SUOMI/FINLAND

- Pesänhoitaja/boförvaltare,
- Selvittäjä/utredare,

SVERIGE

- Förvaltare,
- Rekonstruktör,

UNITED KINGDOM

- Liquidator,
- Supervisor of a voluntary arrangement,
- Administrator,
- Official Receiver,
- Trustee,
- Provisional Liquidator,
- Interim Receiver,
- Judicial factor.

C. MELLÉKLET

A hatályon kívül helyezett rendelet és az egymást követő módosításainak jegyzéke

A Tanács 1346/2000/EK rendelete
(HL L 160., 2000.6.30., 1. o.)

A Tanács 603/2005/EK rendelete
(HL L 100., 2005.4.20., 1. o.)

A Tanács 694/2006/EK rendelete
(HL L 121., 2006.5.6., 1. o.)

A Tanács 1791/2006/EK rendelete
(HL L 363., 2006.12.20., 1. o.)

A Tanács 681/2007/EK rendelete
(HL L 159., 2007.6.20., 1. o.)

A Tanács 788/2008/EK rendelete
(HL L 213., 2008.8.8., 1. o.)

A Tanács 210/2010/EU végrehajtási rendelete
(HL L 65., 2010.3.13., 1. o.)

A Tanács 583/2011/EU végrehajtási rendelete
(HL L 160., 2011.6.18., 52. o.)

A Tanács 517/2013/EU rendelete
(HL L 158., 2013.6.10., 1. o.)

A Tanács 663/2014/EU végrehajtási rendelete
(HL L 179., 2014.6.19., 4. o.)

A Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozása feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló okmány

(HL L 236., 2003.9.23., 33. o.)

D. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

Az 1346/2000/EK rendelet	E rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk, bevezető szöveg	2. cikk, bevezető szöveg
2. cikk, a) pont	2. cikk, 4. pont
2. cikk, b) pont	2. cikk, 5. pont
2. cikk, c) pont	-
2. cikk, d) pont	2. cikk, 6. pont
2. cikk, e) pont	2. cikk, 7. pont
2. cikk, f) pont	2. cikk, 8. pont
2. cikk, g) pont, bevezető szöveg	2. cikk, 9. pont, bevezető szöveg
2. cikk, g) pont, első franciabekezdés	2. cikk, 9. pont, vii. alpont
2. cikk, g) pont, második franciabekezdés	2. cikk, 9. pont, iv. alpont
2. cikk, g) pont, harmadik franciabekezdés	2. cikk, 9. pont, viii. alpont
2. cikk, h) pont	2. cikk, 10. pont
-	2. cikk, 1-3. és 11-13. pont
-	2. cikk, 9. pont, i-iii., v., vi. alpont
3. cikk	3. cikk
-	4. cikk
-	5. cikk
-	6. cikk
4. cikk	7. cikk
5. cikk	8. cikk
6. cikk	9. cikk
7. cikk	10. cikk
8. cikk	11. cikk, (1) bekezdés
-	11. cikk, (2) bekezdés
9. cikk	12. cikk
10. cikk	13. cikk, (1) bekezdés
-	13. cikk, (2) bekezdés
11. cikk	14. cikk
12. cikk	15. cikk
13. cikk, első franciabekezdés	16. cikk, a) pont
13. cikk, második franciabekezdés	16. cikk, b) pont
14. cikk, első franciabekezdés	17. cikk, a) pont
14. cikk, második franciabekezdés	17. cikk, b) pont
14. cikk, harmadik franciabekezdés	17. cikk, c) pont
15. cikk	18. cikk
16. cikk	19. cikk
17. cikk	20. cikk
18. cikk	21. cikk
19. cikk	22. cikk
20. cikk	23. cikk
-	24. cikk
-	25. cikk
-	26. cikk
-	27. cikk
21. cikk, (1) bekezdés	28. cikk, (2) bekezdés
21. cikk, (2) bekezdés	28. cikk, (1) bekezdés
22. cikk	29. cikk
23. cikk	30. cikk
24. cikk	31. cikk
25. cikk	32. cikk
26. cikk	33. cikk

27. cikk	34. cikk
28. cikk	35. cikk
-	36. cikk
29. cikk	37. cikk, (1) bekezdés
-	37. cikk, (2) bekezdés
-	38. cikk
-	39. cikk
30. cikk	40. cikk
31. cikk	41. cikk
-	42. cikk
-	43. cikk
-	44. cikk
32. cikk	45. cikk
33. cikk	46. cikk
34. cikk, (1) bekezdés	47. cikk, (1) bekezdés
34. cikk, (2) bekezdés	47. cikk, (2) bekezdés
34. cikk, (3) bekezdés	-
-	48. cikk
35. cikk	49. cikk
36. cikk	50. cikk
37. cikk	51. cikk
38. cikk	52. cikk
39. cikk	53. cikk
40. cikk	54. cikk
41. cikk	55. cikk
42. cikk	-
-	56. cikk
-	57. cikk
-	58. cikk
-	59. cikk
-	60. cikk
-	61. cikk
-	62. cikk
-	63. cikk
-	64. cikk
-	65. cikk
-	66. cikk
-	67. cikk
-	68. cikk
-	69. cikk
-	70. cikk
-	71. cikk
-	72. cikk
-	73. cikk
-	74. cikk
-	75. cikk
-	76. cikk
-	77. cikk
-	78. cikk
-	79. cikk
-	80. cikk
-	81. cikk
-	82. cikk
-	83. cikk
43. cikk	84. cikk, (1) bekezdés
-	84. cikk, (2) bekezdés
44. cikk	85. cikk
-	86. cikk
45. cikk	-
-	87. cikk
-	88. cikk
-	89. cikk
46. cikk	90. cikk, (1) bekezdés
-	90. cikk, (2)-(4) bekezdés
-	91. cikk
47. cikk	92. cikk
A. melléklet	A. melléklet
B. melléklet	-
C. melléklet	B. melléklet
-	C. melléklet
-	D. melléklet

Frissítve: 2017. augusztus 1.

Hatály: 2017.III.23. -

EU joganyagok - AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2015. május 20-i (EU) 2015/848 RENDELETE - a fizetésképtelenség43. oldal

Jogtár